

FULL OFICIAL DEL DILLUNS DE BARCELONA

DILLUNS, 2 DE JULIOL DEL 1934

ADMINISTRACIÓ : CASA DE CARITAT : MONTALEGRE, NUMERO 5 BARCELONA : TELEFON 24070

NUMERO 445 10 CENTIMS

BANC HISPANO COLONIAL

(FUNDAT EL 1876)

Capital : Pessetes 40.000,000 • • Reserves : Pessetes 11.300,169'73

Domicili social : RAMBLA DELS ESTUDIS, n.º 1 - BARCELONA

TÉ L'HONOR DE PARTICIPAR AL PÚBLIC QUE, A PARTIR D'AVUI,

2 DE JULIOL

per haver adquirit l'organització del BANC CENTRAL a CATALUNYA, realitzarà tota classe d'OPERACIONS BANCARIES

COMPRA - VENDA DE VALORS : DESCOMPTE I COBRAMENT DE CUPONS I TITOLS AMORTIZATS :: CUSTODIA DE VALORS :: GIRS, TRANSFERENCIES, CARTES DE CREDIT, ORDRES TELEGRAFQUES SOBRE TOTS ELS PAISOS DEL MON :: ACCEPTACIONS, DOMICILIACIONS, CREDITS COMERCIALS SIMPLES I DOCUMENTARIS :: DESCOMPTE I COBRAMENTS DE LLETRES :: COMPTES DE CREDIT AMB GARANTIES DE VALORS I PERSONAL :: PRESTECES SOBRE MERCADERIES, etc., etc.

COMPTES CORRENTS: A LA VISTA, ABONANT EL 2 PER 100 D'INTERES ANUAL

IMPOSICIONS A TERMINI: a tres mesos, abonant el 3 per 100 d'interès anual

a sis » » » 3'60 per 100 » »

a dotze » o més » » 4 per 100 » »

CAIXA D'ESTALVI: amb llibretes, abonant » 3'50 per 100 » »

Servei de guardioles per a estalvi a domicili.

Agències urbanes a Barcelona

(Sans-Hostafrancs), CREU COBERTA, 124 - PLAÇA PALAU, 4 - (Gràcia), SALMERON, 111 - (Sant Andreu), SANT ANDREU, 146 - (Poble Nou), PERE IV, 189 - RONDA DE SANT ANTONI, 13 - (Clot), MALLORCA, 547 - RONDA SANT PERE, 32

Sucursals a Catalunya

Arenys de Mar - Balaguer - Bellpuig - Cervera - Figueres - Girona - Hospitalet de Llobregat - Igualada - Lleida - Manresa - Mataró - Reus - Santa Coloma de Farners - Tarragona - Tortosa - Vilafranca del Penedès.

PROXIMA INAUGURACIO: Calella - Malgrat - Montcada - Olot - Valls - Vendrell

NOTES IMPORTANTS

- 1.º Tots els talons i llibretes d'estalvi del Banc Central seran atesos en les nostres oficines.
- 2.º Encara que a les nostres oficines centrals, Rambla dels Estudis, 1, atendrem tota mena d'operacions, mentre durin les obres d'ampliació d'aquelles, preguem al públic que, per a la seva comoditat, operi en les oficines de la nostra dependència, de la

RONDA DE SANT PERE, 32

LES JOVENTUTS SOCIALISTES I CATALUNYA

El Comitè Executiu de la Federació Regional Catalana de Joventuts Socialistes (Federació de Joventuts Socialistes d'Espanya), davant la gravetat de l'actual moment en què el Govern Samper al servei de la reacció espanyola pretén anular com ho féu en la resta d'Espanya les minvades llibertats aconseguides per la República, acorda manifestar públicament la seva adhesió a la posició adoptada per la Generalitat de Catalunya en llur plet amb el Govern central. Ensem acorda també adreçar-se a la Federació Nacional de Joventuts Socialistes d'Espanya i a la classe treballadora en general per tal que si esdevé un conflicte violent entre la Generalitat i el Govern dretista espanyol recolzi al poble català.

En fer públics aquests acords aquest Comitè manifesta llur convenciment que els pobles ibèrics sols podran obtenir llur llibertat política instaurant la República Socialista.

ANIVERSARI DEL TRASPÀS DE FERRAN AGULLÓ I VIDAL («POL»)

Avui, dilluns, 2 de juliol, es compleix l'aniversari de la mort del notable periodista, mestre en gai saber, i secretari que fou, trenta-tres anys seguits, de la Lliga Regionalista, en Ferran Agulló i Vidal, qui popularitzà en la premsa el seu pseudònim de «Pol».

Per a homenatjar el seu record, els seus correligionaris de la Lliga han organitzat diversos actes, i el Centre Popular Català, que porta el nom de Ferran Agulló, ultra unes misses que li farà resar, a les onze del matí,

a l'Església Parroquial del Pilar (Casanova, 220), li dedicarà, aquesta nit, a les deu, una vetllada en la Sala d'Actes del seu estatge social, Provença, 106.

Hi prendran part els senyors Octavi Saltor, Bulart i Rialp, Bertran i Pijoan, i Andreu Bausili, i la jove nissima rapsoda senyoreta Maria Antònia Sardà.

El primer farà un estudi del poeta; el segon, de l'home de teatre; el tercer, del periodista, i el darrer, de l'home de partit. La senyoreta Sardà, entre un i altre dels parlaments, llegirà la magnífica poesia de l'Agulló *L'eixut*, i les seves col·leccions de versos *Roser* i *Diari de bordo*, tan celebrades.

Obrirà i clourà l'acte el president del Centre, Eduard Girbal i Jaume, mestre en gai saber i company de premsa.

AL POBLE NOU

INAUGURACIÓ D'UN CENTRE D'ACCIÓ CATALANA REPUBLICANA

Amb motiu de la inauguració de l'entitat Foment Català Republicà del Poble Nou, adherida al Partit d'Acció Catalana Republicana, celebrat el passat dissabte, tingueren lloc ahir, diumenge, diversos actes d'esbarjo i polítics.

Al migdia se celebrà un vermut d'inauguració de la Joventut del Centre, a qual acte assistiren gran nombre de socis i els coneguts elements d'A. C. R., senyors Peipoc, doctor González Mora, Salvat i Tassis i Marca, i Josep Torrent, de la Junta del Foment.

Presidí el senyor Momplet, el qual oferí l'acte a les joventuts, i tingué

paraules d'elogi i d'estímul per tal que segueixin laborant en defensa dels postulats republicans i les llibertats del nostre poble.

A continuació feren ús de la paraula els senyors Salvat i Tassis i Marca, els quals aixecaren la copa a honor de les Joventuts, preguntant-los que guardin fidelitat a la bandera, que els féu ofrena el Nucli Femení.

Acte seguit visitaren les dependències de l'entitat, especialment el saló destinat a cultura física, instal·lat en l'amplia sala del primer pis.

Clogueren les festes d'inauguració el ball de gala que se celebrà a les sis de la tarda, al qual es veié animadíssim.

CORRETGES D'OCASIO

Av. MISTRAL, 30-26. Tel. 31727

DINAR AL MESTRE POMPEU FABRA

Els alumnes que han assistit al curs superior de Català d'enguany, a la Universitat, celebraran un dinar d'homenatge al seu insigne mestre Pompeu Fabra, dissabte, dia 7 de juliol, a tres quarts de dues de la tarda, al Restaurant Aeri de la Torre de Jaume I.

Els alumnes de l'esmentat curs que no hagin pogut ésser avisats expressament, són pregats, si hi volen assistir, d'avisar-ho abans del divendres vinent, al senyor Ramon Forn, carrer de Bailèn, n.º 46, 1.º Igualment poden fer-ho els ja inscrits, si per causes imprevistes no hi poguessin concórrer.

LES TASQUES D'ESTIU DE L'ATENEU ENCICLOPÈDIC POPULAR

Seguint el ritme de l'extraordinària activitat que desenvolupa l'Ateneu Enciclopèdic Popular del carrer del Carme, 30, ha organitzat, per als mesos de juliol, agost i setembre, una sèrie de curssets d'estiu que prometen ésser concorregudíssims.

Aquests curssets d'estiu a càrrec de professors d'una competència acreditada seran els següents:

- Primeres lletres.
- Català elemental.
- Català superior.
- Esperanto elemental.

La matrícula per aquests curssets queda oberta a la Secretaria de l'entitat.

CAIXA DE PENSIONS PER A LA VELLESA I D'ESTALVIS

Les oficines de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis a Barcelona, durant els mesos de juliol, agost i setembre, bo i continuant el mateix horari del matí, començaran el despatx públic de la tarda a les quatre, en lloc de dos quarts de quatre.

ACADEMIA DE MEDICINA

Avui, dilluns, dia 2 de juliol, a les set de la tarda, l'Acadèmia de Medicina celebrarà sessió científica pública, en la qual es tractaran els temes següents:

Doctor Antoni Peyrí, «Epidemiologia de la lepra a Catalunya».

Doctor Cunill, «Una suggerència al Patronat Universitari: Reconeixement pre-matrimonial».

Doctors Bellido i Gibert Queraltó, «El verí de cobra per via intradèrmica».

ASSEMBLEA DELS OBRERS EMPAPERADORS

L'Associació d'Obrers Empaperadors de Barcelona ha celebrat Assemblea general extraordinària, en el seu ple d'associats. Enmig de gran entusiasme es donà compte de l'Ordre de conseller del treball de Catalunya, senyor Barrera, referent a l'ofici satisfacció, i l'assemblea acordà fer la complir a tots els patrons i obrers que empaperin, i denunciar als que no la compleixin.

Es donà compte, també del funcionament de la Borsa i del subsidi dels parats, així com del nou Reglament d'aquesta, el qual fou aprovat per unanimitat.

LES ACTIVITATS DELS AMICS DELS MUSEUS DE CATALUNYA

Avui, a dos quarts de set del vespre, l'Associació Amics dels Museus de Catalunya concórrerà a Casa de l'Ardiaca, especialment invitada per l'illustre mestre Pau Casals, per tal de visitar l'Exposició de records i obres d'art que ha estat instal·lada a les sales de l'Arxiu Municipal. El mestre Casals donarà una explicació prèvia prop de les obres aplegades allí, obtingudes en els seus viatges i expedicions artístiques.

CONFERENCIA

Demà, dia 3, a les deu de la nit, donarà una conferència a la Casa del Poble, Primer de maig, n.º 7, el secretari d'afers de propaganda de la Joventut Socialista de Catalunya, company Tomàs Amat, sobre el tema «Tasques proselitistes de la Joventut Socialista de Catalunya».

GRAN REBAIXA DE PREUS ESTIUENCA DE EL INDIO CARME 24

Des d'avui fins el 31 del corrent mes

Com tots els anys, aquests Magatzems van a ésser l'admiració de Barcelona amb aquesta col·lossal **REBAIXA DE PREUS**, única per a la seva extraordinària importància. La poca venda que amb si porta el mes de juliol, va motivar la implantació d'aquesta rebaixa excepcional per a obligar el públic a comprar

Totes les Novetats podran adquirir-se amb assombrosa baratura!

Durant la **REBAIXA** els compradors seran obsequiats amb uns bonics **PAY-PAYS** juguina

LS INTERESSANT QUE VEGEU ELS APARADORS

UNA INSTITUCIÓ QUE HONORA LA NOstra TERRA
L'Institut d'Investigacions Econòmiques de la
Generalitat de Catalunya
L'Institut català integra el Comitè Internacional de la
Conjuntura Econòmica i infirma la Secció Econòmica
de la Societat de Nacions

A Catalunya, que tan sovint i d'una manera desmesurada, ens emmirallem amb tots els productes i totes les organitzacions que porten l'etiqueta de «Made in...», fem moltes vegades cas omís d'aquells organismes i àdhuc d'aquells prestigis individuals que han assolit internacionalment un valor indiscutible.

Aquest és el cas de l'Institut d'Investigacions Econòmiques de la Generalitat de Catalunya que, creat pel nostre màxim organisme de govern poc després de la instauració de la República, ha adquirit en el camp de l'economia internacional una importància de primer ordre.

Es president efectiu de l'Institut el conseller d'Economia i Agricultura, senyor Comorera, i director, el senyor Josep A. Vandellós, prestigiós economista que ha estat distingit amb el nomenament de diversos càrrecs d'entitats econòmiques internacionals a través de la seva labor en l'Institut d'Investigacions Econòmiques de la Generalitat.

A continuació publiquem un «rapport» explicatiu de l'origen, tasca realitzada i futura i abast internacional de l'Institut, que ens ha estat amablement facilitada pel senyor Vandellós.

ORIGEN DE L'INSTITUT D'INVESTIGACIONS ECONÒMIQUES

Fou creat per tal de completar i unificar, per mitjà de l'elaboració de les dades existents i de les que sigui possible procurar-se, les estadístiques econòmiques de Catalunya, i assegurar una regular periodicitat en la publicació de les sèries numèriques, convenientment depurades de conformitat amb els moderns mètodes científics, i també realitzar els estudis necessaris per a determinar els factors més representatius que intervenen en la nostra Conjuntura Econòmica, cooperant amb les institucions semblants d'altres països. Començà el seu funcionament en el 1931, en forma d'entitat privada, sota els auspicis de la Generalitat de Catalunya i de les Corporacions econòmiques, entitats i particulars. Està regit per una Junta de Patronat, en la qual tenen representació diferents elements que cooperen al seu sosteniment, i compta, també, amb un Comitè Consultiu, integrat per les més destacades personalitats entre els cultadors de les Ciències econòmiques i socials. La seva presidència fou ocupada durant dos anys pel plorat senyor Macià, el qual, tot i amb l'interès que hi demostrà sempre, hagué de renunciar a la presidència efectiva per ocupar l'honorària, quedant aleshores, com a president efectiu, el Conseller d'Economia i Agricultura. El senyor Companys, actual president honorari, com a President de la Generalitat de Catalunya, té la facultat, segons els Estatuts modificats per Decret del 10 d'abril del 1933, de presidir sempre que ho erigi convenient la Junta del Patronat i assumir-ne la representació externa. El senyor Comorera, conseller d'Economia i Agricultura, ocupa la presidència efectiva de la Junta de Patronat i del Consell Consultiu de l'Institut.

TASCA A REALITZAR

Com es desprèn del que acabem de manifestar, l'Institut havia de coordinar i centralitzar les estadístiques econòmiques existents a Catalunya, depurar les dades i procurar d'obtenir totes aquelles sèries noves que no havien estat mai estudiades a Catalunya i que podessin procurar una visió de conjunt del moviment econòmic, per orientació dels governants, dels productors i dels estudiosos dels problemes econòmics. Ens trobàvem aleshores a Catalunya amb una manca absoluta de persones preparades per aquesta mena d'estudis, i amb una forta resistència de molts elements interessats a facilitar les dades que se'ls demanava. Calia, també, que l'Institut es posés en relacions amb les entitats similars de l'estranger per a establir la volguda col·laboració, cosa difícil d'obtenir, tenint en compte que en els medis científics estrangers no comptaven que a Catalunya s'estés preparat per a efectuar aquesta mena de treballs i poder alternar amb institucions prestigioses. Calia, també, molt bona voluntat per part dels elements dirigents i l'ajut que als mateixos han prestat sempre als membres de l'Institut perquè aquesta tasca pogués ésser portada a terme.

COM S'HA REALITZAT EL PROGRAMA INICIAL

Amb un treball persistent, es pogué obtenir, en el termini de dos anys, l'assoliment de molts resultats que hom es proposà. Ingressaren com a membres de l'Institut, ultra les Corporacions econòmiques, moltes empreses de les d'esperit més modern, i s'obtingué un bon nombre de subscripcions a les seves publicacions, no tan sols de Catalunya, sinó que són en nombre remarcable les que han vingut espontàniament de la resta d'Espanya i de l'estranger. Amb els mitjans així obtinguts, ultra la subvenció de la Generalitat i una altra concedida recentment per l'Ajuntament que té com a representant en la Junta de Patronat al conseller-regidor senyor Vilalta, l'aportació de les Corporacions econòmiques, empreses i particulars, ha permès a l'Institut desenvolupar les iniciatives que a continuació es detallen.

FORMACIÓ DE PERSONAL

Una vegada s'hagué obtingut la preparació del personal més indispensable per a portar les primeres tasques, hom pensà en què, donada l'escassa cultura estadística que hi havia a Catalunya, calia anar a la creació d'un centre on poguessin obtenir gràtuitament una preparació tots aquells joves que sentissin una mena d'interès per aquests estudis, no tan sols per aplicar-los en els negocis particulars, sinó també per a formar un planter de futurs funcionaris per a l'Institut i pels serveis estadístics de la Generalitat de Catalunya. Amb la deguda autorització del Consell de la Generalitat, començà a funcionar en octubre del 1932 un Laboratori de Preparació Estadística anexas a l'Institut, en el qual s'ensenya, de set a nou del vespre, matemàtiques superiors, metodologia estadística i estadística aplicada. En aquests moments

s'està acabant el curs 1933-34, i hauran obtingut el títol uns quinze alumnes, entre els cinquanta aspirants.

RELACIONS AMB L'ESTRANGER

El director de l'Institut, que per ésser membre de l'Institut Internacional d'Estadística ha assistit darrerament a diversos Congressos Internacionals al Japó, Mèxic, Madrid i Londres, aprofità els seus viatges per a posar-se en contacte amb els principals centres estrangers per a l'estudi de la Conjuntura, i efectuà també, per indicació de la Junta del Patronat, una visita als Instituts del Centre d'Europa, per a posar-se oficialment en relacions. És així com s'ha pogut obtenir que l'Institut català hagi entrat a formar part del Comitè Internacional dels Instituts de la Conjuntura, i s'hagi establert un intercanvi regular de publicacions i informacions amb tots ells, els principals dels quals són el d'Harvard, dels Estats Units; London & Cambridge Economic Service a Londres, Institut d'Estadística de la Universitat de París, Institut für Konjunkturforschung a Berlín, Osterreichischen Institutes für Konjunkturforschung a Viena, Institut d'Estadística de la Universitat de Roma, Institut de Sciences Economiques a Bèlgica, etc. Aquest estiu ha de tenir lloc la reunió que celebrerà cada dos anys els directors dels Instituts de la Conjuntura de tot el món, a la qual ha estat invitat personalment, pel professor Wagemann, el director de l'Institut d'Investigacions Econòmiques.

Recentment ha estat publicat el repertori internacional d'Institucions Estadístiques, en el qual figura convenientment detallat l'organisme català. La Secció Econòmica de la Societat de Nacions utilitza informacions facilitades per l'Institut, i en el *Bulletí Mensual d'Estadística* d'aquell organisme internacional surten els índexs de borsa facilitats per l'Institut, el qual manté constantment relacions amb investigadors estrangers. Aquests fan constar, en llurs publicacions, com recentment ho ha fet el cèlebre professor americà Irving Fisher, en un treball sobre la Teoria de les Crisis presentada al Congrés de Londres, la tramesa de dades que fan referència a Catalunya i Espanya.

TREBALLS EFECTUATS

L'Institut d'Investigacions Econòmiques començà per construir nombres índexs de l'activitat de la Borsa de Barcelona, per l'especulació, accions, obligacions i les dobles, cosa que encara no havia estat feta a Espanya. Com que els índexs dels preus a l'engròs oficials de Madrid no eren mensuals, sinó a partir de l'any 1920, l'Institut, amb la col·laboració de la Cambra de Comerç de Barcelona, en construí uns de nous amb diferents mitjanes mensuals des del gener de l'any 1913, els quals han d'ésser forçosament utilitzats per tots els que vulguin conèixer els moviments dels preus durant la guerra i la immediata post-guerra. S'ha estudiat després, parcialment, els preus a l'engròs pels productes vegetals i animals, els articles industrials, les primeres matèries i els preus cartelitzats. L'Institut continua, des del gener de l'any 1931, l'índex del preu de les subsistències a Barcelona, que fins poc temps abans de la Dictadura havia elaborat el desaparegut Museu Social, recollint directament el preu de trenta-dos articles en diferents mercats barcelonins. També fou preocupació de l'Institut recollir el moviment total de les Caixes d'Estalvi a Catalunya, obtenint de les diverses Caixes la remesa mensual de les dades sobre imposicions i reintegrament, i tenint així el saldo l'estalvi català, que passa actualment de 920 milions de pessetes. Recollí després dades per a estudiar mensualment els principals factors de la producció a Catalunya, com el moviment de la llana filada condicionada a Sabadell i Terrassa, els filats de cotó venuts per la Cambra de Corredors de Cotó Filat, la importació de seda ar-

tificial i el carbó entrat al port de Barcelona. Dels arxius de l'Ajuntament obtingué les dades mensuals dels permisos demanats per a construir pisos i magatzems a Barcelona; de les Delegacions d'Obres públiques, centralitzà les dades sobre automòbils matriculats a Catalunya cada mes, i obtingué de les principals Companyies d'Electricitat, les xifres, mes per mes, del consum de fluid per a l'enllumenat i per a la força, i del Monopoli de Petrolis, les dades sobre les vendes a Catalunya de gasolina, fuel-oil i lubricants. Hi ha uns altres índexs mensuals importants, com els dels viatgers i les mercaderies sortides cada mes a la Companyia de Ferrocarrils de M. S. A., el tràfec del Comerç exterior i cabotatge al port de Barcelona, el consum mensual de carns per diferents classes a Barcelona, i unes setanta poblacions de Catalunya, el moviment de la Cambra de Compensació de Barcelona, les lletres de canvi venudes a l'exprovincia de Barcelona, els protestos a la capital catalana, la producció minero-metal·lúrgica a Espanya, construint també un dels pocs índexs que hi ha a Europa de les quantitats importades i sortides per tot Espanya. Ha fet estudis sobre la relació entre el canvi teòric i el canvi real, per saber si el preu de la pesseta corresponia o no a la realitat, i darrerament, ha obtingut del Servei Meteorològic de Catalunya les dades mensuals sobre les observacions fetes a Barcelona i altres deu estacions catalanes.

Un dels serveis més importants establerts per l'Institut, consisteix en la centralització, autoritzada pel Govern de la Generalitat, de totes les dades que fan referència al moviment de la població catalana, i mensualment recull les dades de les naixences, defuncions, matrimonis i avortaments dels mil seixanta-dos pobles de Catalunya. També recull dades sobre els salaris, i l'any passat efectuà una investigació sobre el cost de la vida d'una família obrera que ha estat renovada aquest any, i que s'efectua amb la cooperació voluntària de diferents famílies treballadores que es presten a anar anotant dia per dia llurs despeses durant tot un any. Els millors treballs obtenen un premi de 100 ptes.

PUBLICACIONS

Fins ara les diferents dades elaborades per l'Institut havien anat veient

la llum en el seu *Bulletí*, que surtia cada mes. Tenint, però, en compte que les funcions que actualment porta a terme algunes tenen caràcter oficial i corresponen a la Generalitat, per a preparar l'establiment dels futurs serveis estadístics de Catalunya, prèvia autorització del Govern ha començat a publicar un *Bulletí Mensual d'Estadística de la Generalitat*, on, sense cap comentari, vénen sortint totes les xifres obtingudes. El *Bulletí* de l'Institut augmenta de grandària i passa a ésser trimestral, dedicat exclusivament a l'estudi del moviment econòmic a Catalunya, Espanya i els principals països. Dintre poc temps l'Institut farà sortir un suplement mensual del *Bulletí* per a repartir als membres i subscriptors, i uns suplementes trimestrals, en castellà i francès, que serà distribuït fora de Catalunya.

Entre les publicacions s'han de fer constar els estudis monogràfics, dels quals se n'ha publicat un sobre els problemes de la Banca Catalana per Joan Sardà i Lluç Beltran, i n'hi ha d'altres en preparació, un dels quals serà publicat pròximament, i és una recopilació de tots els fogatges portats a cap a Catalunya des del 1359 al 1714, cosa que vindrà a facilitar el treball dels nostres historiadors i demògrafs, en proporcionar-los dades sobre la població a Catalunya en aquell període.

Aquestes publicacions són trameses gratuïtament a les Biblioteques de Catalunya i altres entitats culturals que ho demanen.

MITJANS

DE TREBALL DE L'INSTITUT

L'Institut, que cada dia compta amb un major nombre de funcionaris ben preparats, està formant una biblioteca especialitzada, on figuren les millors obres d'Estadística i Economia que s'han publicat en aquests darrers anys. En la biblioteca figuren també publicacions oficials estadístiques de gairebé tots els països, revistes especialitzades, i sobretot una col·lecció gairebé completa del moviment mensual del comerç exterior dels principals països europeus i de llurs darrers aranzels de duanes. També forma un arxiu d'informacions tretes de la premsa diària, i un fitxer d'articles de revistes.

SEGURA

37 - Passeig de Gràcia, 37

Avui, dil'uns, dia 2, comencem per fi de temporada, una gran

LIQUIDACIÓ DE TOTS ELS ARTICLES DE NOVETAT

CAPELLS - VESTITS a preus baratíssims. Capells des de 10 ptes. i Vestits des de 50 ptes. Liquidem tots els models de la temporada.

BRUSES-JERSEIS, des de 5 ptes. TRAJOS BANY americans, des de 10'25 ptes.

BARNÚS RUS, superior, per a senyora i home, a 8'25 ptes.

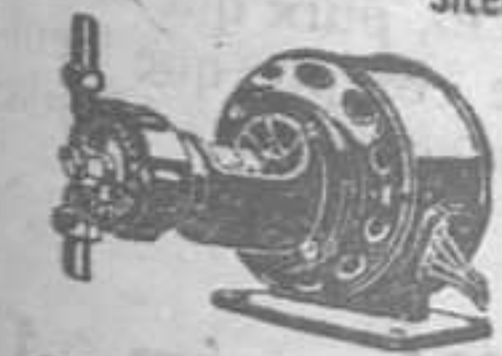
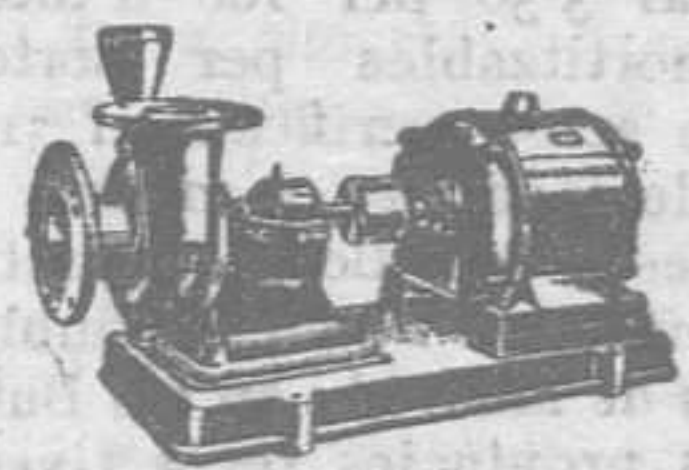
BARNÚS RUS, per a nen, a 3'40 ptes.

SEDERIA - BOSSES - PUNTES - ORGANDIS, etc.

SEGURA

MOBLES - LÀMPARES
 Preus reduïts
PALLAROLS, P. Gràcia, 44

BOMBA PRAT ROTATIVA
 LA MÉS INDICADA PER A USOS DOMÈSTICS - ÈS SILENCIOSA - NO ESPANTIA CONSUMEIX POC

BOMBA PRAT CENTRIFUGA
 PER A L'AGRICULTURA - ÈS LA BOMBA POSITIVA AIXECA TOTES LES AIGÜES
 FRANCESC PRAT BOSCH - Guifré, 109 - 113 - BADALONA

AIGUA COLONIA = LOCIO

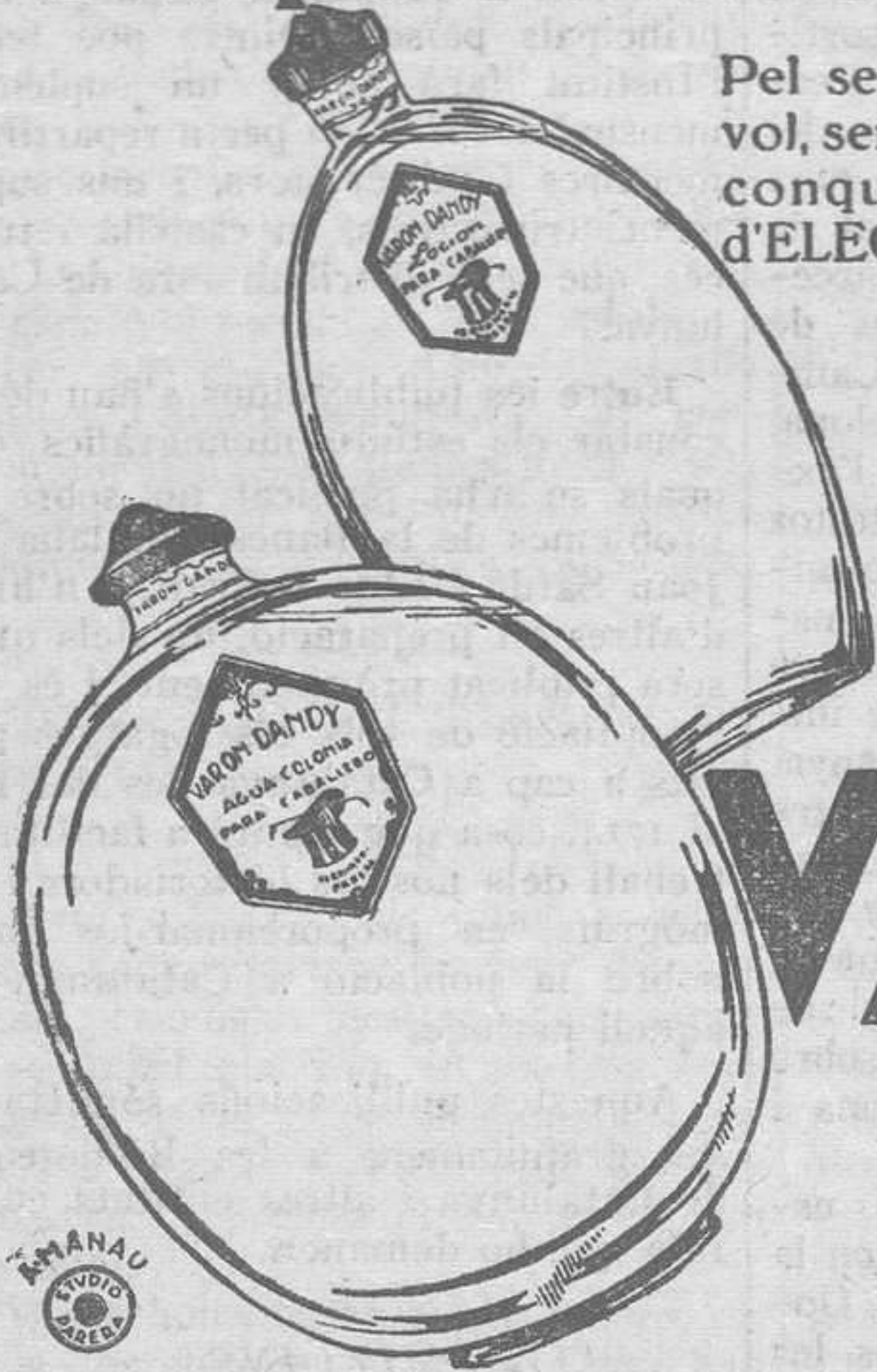
Presentació agradable
Simpatia irresistible

Pel seu perfum hominivol, seriós i distingit, hom conquista el seu títol d'ELEGANT.

L'escut del seu blasó és sempre la marca dels Productes per a home:

«VARON DANDY» AIGUA COLONIA · LOCIO

els quals, per asèpsia i pel seu perfum, el distingeixen com un VARO i el qualifiquen com un DANDY.

EXAMENS A L'ACADEMIA DE TALL I PATRONATGE DEL FOMENT DE LA SABATERIA

Ahir, a les vuit del matí, començaren a l'estatge social de l'entitat, establerta al carrer de Fivaller, els exàmens anuals dels alumnes que concorren a l'escola de l'Acadèmia de Tall i Patronatge del Foment de la Sabateria.

Els exàmens evidenciaren la gran preparació tècnica dels alumnes i els profunds coneixements que els professors els han donat dels secrets de l'ofici.

Els exercicis acabaren a la una del migdia. Aquesta setmana es reunirà el jurat que ha d'examinar els treballs efectuats i ha de qualificar els alumnes. Després es procedirà al repartiment de premis.

LEGISLACIÓ I JURISPRUDÈNCIA DE CATALUNYA

Complimentant els acords de la Junta de Govern de l'Acadèmia de Jurisprudència i Legislació de Catalunya s'ha publicat el primer fascicle de *Legislació i Jurisprudència de Catalunya*, publicació que aplegarà els textos legals catalans i les Sentències del nostre Tribunal de Cassació.

Una tal publicació era reclamada, en primer terme, per l'obligat tribut que s'ha de retre a la Història del Dret Català, i d'altra banda, per la necessitat de dotar les Corporacions públiques, els professionals del Dret i el públic en general, d'un òrgan que compili i exposi: a) les Lleis aprovades pel Parlament de Catalunya. b) Els Decrets, Ordres, Circulars i altres disposicions d'interès general emanades del Govern de la Generalitat. c) Les Sentències del Tribunal de Cassació de Catalunya.

Cada un d'aquests fascicles mensuals contindrà un Index per Departaments, un Index cronològic i un Index per matèries.

Cal fer avinent que el fascicle del mes de maig del 1934, que és el primer que es publica, no serà el primer de la col·lecció. S'està treballant en la redacció d'uns volums extraordinaris que, amb caràcter retrospectiu, aplegaran d'una manera ordenada i amb els índexs corresponents,

els textos legals promulgats pel Poder Públic Català des del 14 d'abril del 1931 fins el 30 d'abril del 1934. Aquests volums quedaran enllestits dintre de breus dies.

ASSOCIACIÓ D'ESTUDIANTS LLIBRES

Des d'avui, dilluns, dia 2 de juliol, l'A. E. L. quedarà instal·lada al número 4 del carrer de les Moles (entre els de Fontanella i Comtal), i les hores d'oficina seran de sis a vuit de la tarda.

D'acord amb l'actuació que fins ara s'ha seguit, les activitats de l'Associació s'esmerçaran a donar tota mena de facilitats als estudiants que vagin a d'altres Universitats d'Espanya i a treballar perquè, el pròxim curs, els estudiants lliures puguin examinar-se a Barcelona.

Quant al primer punt, es fa avinent a tots els estudiants que portin a l'Associació els textos o els apunts de les assignatures aprovades, o bé que deixin nota de les assignatures de les quals s'han d'examinar, per a facilitar l'intercanvi.

Els documents necessaris per a formular la matrícula del pròxim agost, per als qui comencen la carrera, són: partida de naixement, certificat de revacunació, títol de batxiller, o certificat d'haver satisfet el seu import, i cèdula personal; els qui ja tinguin la carrera començada, solament necessiten el trasllat d'estudis. A Madrid (Farmàcia) exigeixen, a més, certificat de revacunació, i a Granada, partida de naixement i certificat de revacunació.

Per a demanar el manteniment de l'ensenyament lliure a la Universitat de Barcelona, s'han redactat tres documents, dirigits, respectivament, al Patronat Universitari, al conseller de Cultura i al ministre, els quals seran a la disposició dels estudiants per a firmar-los durant tot el mes de juliol. Acompanyarà aquests documents, el cens dels estudiants lliures, en el qual hi ha de figurar les següents dades: nom, domicili, ocupacions que l'impedeixen d'assistir a classe, assignatures aprovades i observacions peculiars de cada alumne. Els fulls d'aquest cens, que es farà per triplicat, hauran d'anar firmats pels estudiants interessats, i per a firmar-los, cada dia, de

sis a vuit, tots els estudiants hauran d'exhibir llur carnet escolar.

Durant els mesos de juliol, agost i setembre no sortirà el periòdic *A. E. L.*; els associats rebran, en el seu lloc, i mensualment, unes cartes circulars.

EL BOICOT A L'ESTATUT

Ahir es va posar el següent telegrama als ministres de Sanitat i d'Hisenda:

«Personal i acreedores lucha antivènerea Cataluña, ante penosa situación creada falta recursos desde hace tres meses, ruegan señor ministro interceda ordenador pagos Ministerio Hacienda expida correspondientes libramientos personal y material, oportunamente interesados.»

Es tracta d'uns serveis traspassats i no valorats encara, que, mentre no es faci llur valoració, corren a càrrec de l'Estat. Les dificultats d'ordre administratiu, i els entrebancs que es posen, malgrat les oportunes reclamacions, fan que tot el personal, molt d'ell de condició humil, porti més de tres mesos sense cobrar.

De continuar aquest estat, s'hauran de tancar els serveis amb greu perjudici de la salut pública.

CASA REGIONAL DE MÚRCIA I ALBACETE

La Casa Regional de Múrcia i Albacete, del carrer de Sant Francesc, n.º 11, celebrà, ahir, al matí, Junta general extraordinària, amb una gran concurrència.

En primer lloc fou aprovada l'acta de la sessió anterior.

Després hom donà compte dels actes i gestions realitzats per la Junta en relació als tràgics successos de Montcada. Fou acordat de donar un vot de confiança a la Junta directiva per tal que fes constar a les autoritats de Catalunya l'agraïment de la Casa Regional de Múrcia i Albacete pel favor rebut en ocasió de l'enterrament de les víctimes.

Així mateix, va atorgar-se a la Junta un altre vot de confiança per a portar a terme els treballs que calguin perquè sigui un fet la Federació de Cases Regionals a Catalunya.

Després d'examinat i aprovat l'estat de comptes, fou aixecada la reunió.

L'homenatge permanent al President Macià Ahir, diumenge, foren dipositades gran nombre de coronnes damunt la tomba del primer President de Catalunya

L'homenatge al que fou primer President de la Catalunya redimida, fou ahir d'un abast superior als de les jornades precedents, talment com si Catalunya, en aquests moments difícils per a la consecució de la seva llibertat, volgués evidenciar al seu primer President que seguirà constantment el seu guiatge.

Heus ací una llista d'algunes de les visites que dipositaren coronnes i pomells de flors damunt la tomba de Macià:

Un grup de nens i nenes, en nombre de 150, de l'Escola Nacional de Castellví de Rosanes, acompanyades de la seva professora Jacinta Vilalta; una nombrosa representació del Foment Republicà del Poble Nou, que inaugurarà ahir la seva bandera apadrinada per la senyoreta Glòria Martí; el comandant de Mossos d'Esquadra, senyor Pérez Farràs, junt amb la seva muller; uns nuvis; Enric Robert; R. P.; Anneta Benedicto; Joan Pastor, de València; nena Magdalena Tabodaa, d'Alacant; Pere Niva, de València; Lutgarda Micó, de València; Maria Pello, d'Alacant; Rosa Jo; Lola Benedicto; Enriqueta Guri; tres d'esquerra; Vicenç Expòsit; nen Antoni Crespi; nen Josep Vicente; Joan Vicente; Esperança Gabin; Pilar Sabín; Macià Navarro, de València; Antònia Solé; Vicenç Bonafè, de Carlet (València);

Assumpció Jorbà, de Carlet (València); Encarnació Espert, de València; nen Andreu Roca; nen Emili Penya; Josepa Carulla; Neus Gómez; sis d'Estat Català; una catalana; Maria Carreter; Rafael Pinar, mans; nen Ramonet Farran; tres germanes; nena Rosa Sanahuja; Elena Antònia Mompó; Teresa Serra; Joan Serra; Ramon Serra; Eduard Pérez; Trinitat Vila; Paulina Bonet; Paula Garcia una admiradora de Macià; l'alcalde de Lleida, senyor Vives; nena Maria Fons; Francesca Prats; nena Paqueta Tous; nena Guillemsol Felip; Pilar Felip; R. P.; Paqueta Lloret; Quimeta Lloret; Consol Bosch; Maria Tous; Lluís Sanxo; tres d'esquerra; germanes Romeu; nena Maria del Roser Aguilar; Maria Millan; família Ros; nena Nuri Vidal; Joaquina Salvà; Maria Vidal; nen Francesc Romeu; família Pallarès; nen Pere Ros; un d'esquerra; tres germanes d'esquerra; una esquerrana; una catalana; Enric Miret; Ramona Roca; Antònia Suriaga; Pura Martínez; Hilari Palmes; nen Lluís Díez; família Pinaza; nen Jaume Salvador; dues esquerranes; Ignàcia Casanoves; Leonor Torres; Mercè Martí; Josepa Ferrer; Josep Riera i família, de Martorell, i Ramona Coromines.

UNA ORDRE DEL MINISTERI D'HISENDA, DE GRAN INTERES PER AL PORT I LA ZONA FRANCA DE BARCELONA

Entre les disposicions que tot sovint són dictades pels diversos Departaments ministerials, d'una gran importància per al país i que no arriben a coneixement del públic, creiem que cal remarcar l'Ordre que fa pocs dies ha estat promulgada pel Ministeri d'Hisenda i que afecta directament la Zona Franca de la nostra ciutat, convençuts que aquella resolució ministerial facilitarà en gran manera els treballs que prepara el Consorci rector d'aquella obra, perquè dintre d'un termini relativament curt puguin ésser començades i sigui una realitat l'execució d'un projecte, pel qual fa anys que pugna Barcelona i que, en els moments actuals contribuiria a resoldre en part el problema anguniós de la manca de feina.

La part dispositiva de l'Ordre ministerial esmentada, és tal com segueix:

«Primer. — Que sigui reconeguda la consideració de valors públics per a llur pignoració en el Banc d'Espanya, els 42,202 Bons de capitalització de la subvenció de l'Estat a la Zona Franca de Barcelona, l'emissió i característiques de la qual fou aprovada per R. D. refrendat pel Ministeri d'Hisenda, del 4 de novembre del 1930, com a forma de capitalització de la subvenció concedida al consorci de la Zona Franca de Barcelona, per Decret de l'11 de juny del 1929, la vigència del qual fou ratificada pel Decret del 3 de juny del 1931 i l'art. 2.º de la Llei del 9 de setembre del 1931; i

Segon. — Que hom ordeni a les Juntes Sindicals de les Borses nacionals que siguin admeses a la contractació i incloses en els Butlletins de cotització els números 8,001 al 42,202 dels Bons de capitalització de la subvenció de l'Estat a la Zona Franca de Barcelona, de 500 ptes. nominals cada un, al 5'50 per 100 d'interès anual, amortitzables per sorteigs anuals que seran verificats el 31 de desembre de cada any, a mesura que siguin emesos els Bons esmentats. L'entitat emissora haurà de publicar a la *Gaceta de Madrid* i en els Butlletins de les províncies respectives el detall i les característiques de l'emissió dels valors de referència com a

requisit previ indispensable exigint per l'art. 21 del R. D. del 12 de juny del 1928, i l'art. 28, cas segon, del Reglament general de Borses del 31 de desembre del 1885.»

Cal fer avinent que els primers 8,000 Bons de la referida capitalització ja havien estat declarats admesos a la cotització oficial per Ordre del 18 de juliol del 1931.

Articles per a Jordi

MOBLES D'ACER MODERNS
Llits daurats
Material de cirurgia
BALMES, 2 BARCELONA

SUCCESSOS

EXPLOSIÓ D'UNA BOMBA

A dos quarts de cinc de la matinalada passada féu explosió una bomba col·locada en una finestra de la fàbrica de tints i acabats del carrer de la Vall d'Aran, propietat del senyor Joan Gener i Vidal.

Per efecte de l'explosió, es trenquen tots els vidres i feta malbé la conducció elèctrica de la fàbrica.

No s'han de lamentar desgràcies personals.

El vigilant de la fàbrica manifestà als agents de policia que es presentaren a la fàbrica moments després d'haver-se produït l'explosió, que no havia vist res d'anormal en tota la nit.

UN HOME MORT PEL TREN

A l'estació del Clot, un tren atropellà a Serhi Zapitat, i li produí tan greu ferides, que morí als pocs moments.

Per ordre del jutge de guàrdia el cadàver fou conduït al dipòsit judicial.

REUNIÓ CLANDESTINA SORPRESA PER LA POLICIA

La policia va sorprendre, a la barriada de la Farola, de Les Corts, una reunió clandestina. Hom no pogué efectuar cap detenció, puix que els reunits, en donar-se compte que venia la policia, desaparegueren ràpidament.

SASTRERIA **OLYMPIA**

EXTENSA COL·LECCIÓ DE NOVETATS PER A ESTIU
EXPOSICIÓ PERMANENT DE GUSTOS SELECTES

ALDANA, núm. 11
TELÈFON 34693

EL CONFLICTE DELS CONTRAMESTRES

El Govern de Catalunya vol resoldre aquest conflicte que tant perjudica l'economia nacional i els obrers. Una disposició comminatória del conseller de Treball. Els contramestres de la comarca de Barcelona acorden reprendre el treball demà, dimarts, si el resultat de les reunions comarcals celebrades ahir és favorable

El Butlletí Oficial de la Generalitat de Catalunya, publicà ahir, diumenge, el Decret següent:

«El Govern de la Generalitat ha seguit amb el màxim interès el desenvolupament del conflicte plantejat amb motiu de la vaga de contramestres de la indústria fabril de Catalunya».

Les gestions han estat constants per veure de posar d'acord els interessos en pugna i, no obstant aquests esforços continuats, les dues parts persisteixen en la discrepància, ocasionant perjudicis greus a l'economia i a considerable nombre de treballadors que en toquen indirectament les conseqüències, restant innocentment sense feina. És més: la situació creada per l'actitud irreductible dels elements en discòrdia fa preveure a hores d'ara la possibilitat d'alteracions d'ordre públic, que el Govern té la ineludible obligació d'evitar.

La Llei d'Ordre públic dóna facultats extraordinàries al Govern, en estat de prevenció. No obstant, el Govern no tracta d'excedir-se ni en l'ús de les seves atribucions ni en l'exacte compliment de la Llei; vol, només, preveure i evitar perills, emparar els interessos de tothom i vetllar per la prosperitat de la nostra economia, i, en aquest sentit, oït l'informe del conseller de Treball i Obres públiques, creu arribat el moment de donar al conseller esmentat les facultats legals necessàries per a poder arribar a l'acabament del conflicte.

Per les raons exposades, a proposta dels consellers de Governació i de Treball i Obres públiques, i d'acord amb el Consell Executiu,

Decreto:

Primer. — El conseller de Treball i Obres públiques és autoritzat per a fer ús de totes aquelles facultats previstes en la Llei d'Ordre públic per tal d'arribar ràpidament a l'acabament del conflicte sorgit entre patrons de l'art tèxtil i contramestres.

Segon. — El conseller de Treball i Obres públiques, en virtut d'aquesta autorització, dictarà les disposicions pertinents, que s'hauran d'observar.

Barcelona, 30 de juny del 1934. — *Lluís Companys.* — El conseller de Governació, *Josep Dencàs.* — El conseller de Treball i Obres públiques, *Martí Barrera.*

Així mateix el conseller de Treball i Obres públiques hi publicava una Ordre, que diu:

«Per Decret d'aquesta data és autoritzat el conseller que subscriu per a fer ús de totes aquelles facultats previstes en la Llei d'Ordre públic per tal d'arribar ràpidament a l'acabament del conflicte sorgit entre patrons de l'Art Tèxtil i contramestres. La justificació de l'acord del Govern conté les raons fonamentals perquè siguin dictades aquestes disposicions, i, per tant, basat en dites raons,

He resolt:

Primer. — El dia 2 de juliol pròxim, els patrons afectats pel conflicte obriran les fàbriques respectives, recomprenen el treball i els contramestres es reintegraran al lloc que ocupaven quan es produí la vaga.

Segon. — El contramestre que sense causa justificada no es reintegrí al seu lloc el dia esmentat s'entendrà que ha abandonat el treball als efectes legals pertinents.

El patró que el dia esmentat no obri la fàbrica o impedeixi el reingrés al treball podrà ésser declarat comprès en la mesura setena de l'art. 28 i en el 33 de la Llei d'Ordre públic.

Tercer. — Dintre de les quaranta-hores següents a la represa del treball es reunirà una Comissió composta dels patrons i contramestres que designin les respectives Associacions, la qual en el termini esmentat resoldrà les discrepàncies que han motivat el conflicte.

Quart. — En el cas que dintre de

elements inconciliables hauria estat una responsabilitat enorme per nosaltres.

— Però, hom no creurà que s'ha volgut estrangular el conflicte?

— No. Mai no s'ha pensat, ni de lluny, en guillotinar, cap moviment obrer, com algú ha dit, comentant la nostra decisió. La nostra posició, respecte tots els conflictes socials que s'han vingut plantejant, és una garantia que mai no obrarem arbitràriament. I és així, realment. Voler fer veure el contrari és una lamentable equivocació sinó són ganades de complicar situacions ja greus de per sí.

— Així, doncs, la solució que es dóna al conflicte, què l'ha motivada?

— Mireu. Són en gran nombre els treballadors fabrils i tèxtils afectats per un conflicte en el qual no els va

res. Aquests obrers no tenen res a veure amb la pugna per coses materials que afecten només altres sectors. De la baralla entre contramestres i patrons resulten perjudicats els obrers. I això no és just.

— I com creieu que rebran els obrers aquesta decisió respecte a la vaga?

— Ja sé que els treballadors — respon el senyor Barrera — tenen motius sobrats per a esguardar amb reserves aquestes decisions. Ho comprenc i no m'estranya que se suscitïn comentaris adversos. No obstant, jo afirmo rotundament que el Govern de Catalunya és incapaç d'ésser deslleial amb ningú. I per allò que pugui haver-hi respecte a la meua persona,

(Segueix a la pàg. 8.)

Un gran èxit de la policia de la Generalitat, especialment del seu cap superior, senyor Miquel Badia

Ha estat detingut l'autor de l'audaciosa estafada del dissabte passat i recuperada la quantitat sostreta

La policia de la Generalitat acaba d'obtenir un gran èxit. Dissabte passat, com recordaran els nostres lectors, fou comesa a Barcelona una estafada molt audaç. En fou víctima el caixer de la Societat Manufactures Tèxtils de Terrassa, al qual li prengueren 38,000 ptes. en el moment que sortia del Banc Hispano-Americà. Aquest fet sorprengué tota la ciutat, per l'originalitat i sang freda amb què es comportà el seu autor.

En els annals de la delinqüència no hi ha precedents d'un cas que s'hi assembli. Hi hagué qui volgué veure certs punts de contacte entre la manera d'actuar aquest timador, millor estafador, amb el procediments de l'as de l'estafa, desaparegut ja, Pikman. La comparació no era adequada. L'autor de l'estafa de dissabte és un cas únic. Demostrà posseir molta més sang freda que no pas Pikman. I el delictes que va cometre repetim que no tenia precedents en els annals de la delinqüència de Barcelona, tant diversa en tots els aspectes.

En ésser coneguda l'audaciosa estafada, la impressió era que el delictes restaria impune; entre altres motius, perquè el seu autor havia d'ésser desconegut per la policia, atesa la seva originalíssima manera d'operar. En canvi, a la Comissaria General d'Ordre Públic asseguraven que el fet s'aclariria. El cap dels Serveis així que va tenir coneixement del fet mobilitzà els seus subordinats, d'Ordre Públic, senyor Miquel Badia, donant-los ordres terminants perquè detinguessin l'autor. Sabem que el senyor Badia digué: «Pel damunt de tot ens cal agafar l'autor. Ja sé que això no és una cosa fàcil, però tots ens hi hem d'esforçar. Penseu que la reputació de la policia de la Generalitat depèn del nostre èxit en aquest afer, i això, per mi, té molta transcendència.»

UNA IDEA DEL SENYOR BADIA

De seguida el senyor Badia es va fer càrrec que l'autor de l'estafada havia d'ésser un individu que conegués admirablement la situació de la Comissaria general d'Ordre Públic. Procurà recordar els individus que per la seva vida i delinqüència havien passat com a detinguts per l'edifici de la Comissaria. Cotejava les característiques d'aquests individus amb les que li havien estat donades del que havia comès l'estafada. De moment això no donà cap resultat positiu. Tanmateix, més tard, se li aparegué mentalment la figura d'un individu que visitava sovint la Comissaria i que es dedicava a la venda a terminis de llibres entre els funcionaris del Cos de Vigilància. Les senyes, almenys les que conservava la memòria, coincidien. Calia una comprovació certa. El senyor Badia encarregà aleshores al seu secretari particular, senyor Xicota, la detenció del venedor de llibres. Just amb el senyor Xicota efectua aquest servei el rondí especial que comana el senyor Sancho,

ÉS DETINGUT L'INDIVIDU QUE CERCAVA LA POLICIA

Fins a les quatre de la matinada del diumenge no pogué ésser detingut l'individu que hom cercava. En tres mesos havia viscut a dispena en set cases diferents. Això féu difícil la seva detenció, puix que la policia s'havia d'orientar molt lentament cada vegada que fallava el domicili que els era assenyalat. Finalment, prop de les quatre de la matinada, fou sabut definitivament que vivia ara a casa d'uns seus parents, al carrer Nou de la Rambla, n.º 83.

Efectivament, en presentar-se els agents en aquesta casa fou trobat l'individu que cercaven. Aquest feia dies que no s'havia presentat a casa seva, fins dissabte, que hi tornà.

Des del primer moment la policia tingué la impressió que realment es tractava de l'autor de l'estafada, puix que en ésser detingut decaigué ostensiblement el seu esperit.

ES CONFESSA AUTOR DE L'ESTAFADA

Traslladat immediatament a la Comissaria General d'Ordre Públic, fou posat a coneixement del senyor Badia la seva detenció, el qual volgué interrogar-lo personalment. Digué anomenar-se *Josep Ros* i *Carrasco*, de vint-i-quatre anys, natural de Cartagena, i ésser fill natural de l'ex-comissari de Vigilància de l'Estat, senyor Salvador Ros, que ara fa quatre anys comanava la Brigada d'Investigació Criminal, i que tenia també al seu càrrec la Prefectura de la Delegació de Policia del Port. El senyor Ros, en aquella data fou sotmès a expedient, que donà per resultat la seva expulsió del Cos.

El detingut conceixia, per aquesta causa i per dedicar-se, com hem dit, a la venda de llibres entre els funcionaris del Cos, perfectament la situació de l'edifici on hi ha instal·lada la Comissaria.

En ésser interrogat pel senyor Badia es confessà autor del fet. Digué que havia lliurat gairebé tota la quantitat sostreta a la seva promesa, el nom i domicili de la qual donà.

ÉS RECUPERADA LA QUANTITAT SOSTRETA

Immediatament sortiren uns agents cap al domicili de la xicota, que habita al carrer Nàpols, i es practicà la seva detenció. Es tracta d'una noia de dinou anys. En preguntar-li si el seu promès li havia lliurat una important quantitat en bitllets, contestà afirmativament, i els donà. Hi havia 37,600 pessetes. Afegí que no sabia l'origen d'aquestes pessetes. Fou portada també a la Comissaria, i ingressà rogorosament incommuniada als calabossos.

Digué que havia perdut les 125 pessetes que els seus pares li havien donat per pagar els drets de revàlida, i que les va demanar al seu promès. Aquest li contestà que les tindria, i el dissabte a dos quarts d'una li lliurà

37,000 pessetes, en el Conservatori del Liceu.

Les pessetes que mancaven les va despendre amb la compra d'un vestit per a una neia de pocs mesos que té, del seu promès, unes arracades i altres coses per a poder casar-se el dia 9 d'aquest mes.

Digué també que en el cas de no haver pogut aconseguir la quantitat que necessitava per als exàmens hauria deixat d'examinar-se i ho hauria fet l'any vinent, una vegada casada, i hauria dit als seus pares que fins a l'any vinent no li donarien el títol.

No s'assabentà del fet fins a la nit del dissabte, que ho va llegir als periòdics i el seu promès li confessà que l'autor d'aquesta estafada havia estat ell.

Sotmès el detingut a un nou interrogatori, digué que havia comès l'estafada induït per la seva promesa. Manifestà que divendres al vespre la seva promesa li féu present que freturava diner per poder obtenir el títol de professora de piano, els estudis del qual havia acabat, i que ell li digué:

— Tindràs els diners encara que hagi de cometre un delictes. Només desitjo de tu em diguis si, en cas que em surti malament la combinació i vagi a presiri, continuaràs estimant-me.

Segons el detingut, la seva promesa li respongué que com que si anava a presiri seria per ella, podia estar segur que mai no li mancava el seu amor.

Josep, dissabte, sortí al carrer disposat a cometre qualsevol delictes. Se li va ocórrer d'efectuar l'estafada tal com va planejar-la i se'n anà al Banc Hispano-Americà. Seguí dos individus als quals havia vist cobrar, i no es decidí a donar el cop fins que sortí el caixer de les Manufactures Tèxtils de Terrassa, a qui no coneixia i del qual ignorava la quantitat que havia cobrat, amb tot i que suposava que aquesta havia d'ésser important.

Manifestà, tal com havien dit els guàrdies, que havia anat amb ells i el perjudicat fins a la Comissaria General d'Ordre Públic, de la qual sortí sense que se'n donessin compte, per una altra escala diferent a la que havia entrat a l'edifici.

TENIA EL PROPÓSIT DE MARXAR CAP A FRANÇA JUNT AMB LA SEVA PROMESA

Digué que pensava marxar avui cap a França, amb la seva promesa, puix que és un lloc que coneix molt bé per haver-hi residit diferents vegades. Per cert que en el cas que veritablement hagués pogut marxar, la policia també l'hauria detingut. En creure el senyor Badia que l'autor de l'estafada seria detingut, s'assabentà d'una infinitat de detalls referents a la seva vida, i entre aquests sabé les seves estades a França. La policia, per tant, havia tramès telegrams circulars a totes les Comissaries de Catalunya, per tal que fos muntat un servei ràpid a tots els trens i carreteres, així com a les fronteres de Canfranc, Irun, La Jonquera i Portbou. Per altra banda, foren donades ordres en el mateix sentit perquè fossin vigilats els passatgers dels vaixells que embarcaven dissabte passat.

PARLANT AMB EL SENYOR BADIA

Ahir, al migdia, vàrem tenir ocasió de parlar uns moments amb el senyor Badia, el qual se'l veia molt satisfet pel resultat de les seves gestions. Ens digué que adhuc quan va tenir el pressentiment que l'autor de l'estafada no podia ésser ningú més que el detingut, no deixava però de reconèixer l'esforç que havien de realitzar els seus subordinats, especialment el seu secretari, senyor Xicota, els funcionaris que integren el rondí per a la detenció de l'inclucat.

Per la Comissaria General d'Ordre Públic passaren moltes persones per tal de felicitar el senyor Badia. Aquest deia:

— Admeto la felicitació perquè ve a augmentar el prestigi de la policia de la Generalitat, en la qual he posat tot el meu fervor i entusiasmes

LA SITUACIÓ POLITICA

EL MOMENT POLITIC

Madrid, 1. — No ha variat la situació política, la gravetat de la qual hom veu avui reflectida als diaris del matí. Fins l'hora present no se sap com se solucionarà el moment polític, per bé que cada dia que passa sense haver-se aconseguit la solució al plet pendent, agreuja més la situació del Govern, que és insostenible.

Millor que una impressió personal, podran jutjar els lectors del FULL OFICIAL, llegint aquests extractes del que diu la premsa madrilenya del matí.

ABC titula la seva informació:

«L'actitud patriòtica de la minoria monàrquica imposa la suspensió del debat respecte el conflicte de Catalunya. El senyor Goicoechea no accedeix a la demanda del Govern, de retirar la demanda de quòrum. La jornada d'ahir acabà amb ambient de crisi.» I afegí després que al·lir va passar quelcom al Govern que potser podria salvar aquest crític moment, si el Govern es decidís de fer una declaració terminant, dient que aplicaria la sentència del Tribunal de Garanties amb els mitjans que poseeix i demanés després a la Cambra un vot de confiança per adoptar les mesures que el problema necessita. Naturalment, això significaria la retirada del Projecte de Llei.

Potser demà, i necessàriament dimarts, se celebrarà un Consell de Ministres, i s'hi tractarà amplemant de la situació en què es troba el Govern. La jornada d'ahir acabà, doncs, amb un interrogant, i ningú no seria capaç de preveure què podria succeir d'avui al dimarts.

La *Libertad* diu que el Govern té una fórmula per a resoldre el problema creat per la Generalitat, però la fórmula és també un problema que potser no tingui solució en aquesta Cambra. El difícil és aplegar en una votació de quòrum a aquells que no volen recolzar el Govern en un criteri que no comparteixen. Acaba mostrant-se pessimista.

El *Debate* titula el seu article de fons: «No hi ha fórmula davant la rebellió.» Posa de relleu que és mantinguda a Catalunya la Llei anul·lada, i que s'estan posant en pràctica els mitjans per a aplicar-la.

Recomana a tothom que no perdi la serenitat, però això no significa, afegí, que creiem precis suportar aquest nou desacatament i trobar una altra fórmula. S'han acabat les fórmules, sempre les hem vist difícils i en qualsevol cas supeditades a la prèvia submissió de Catalunya, i com aquesta es veu cada dia més llunyana, no es pot pensar en fórmula de moment.

Acusa de deslleialtat, d'inconsciència i d'egoisme partidista els homes de l'Esquerra, i els diu mals espanyols i mals catalans. Si la fórmula no existeix, quin és aleshores el camí? Ni a la Llei d'Ordre Públic ni a l'Estatut manquen els mitjans gradualment aplicables a aquesta situació. Hem tornat al moment del Consell de Ministres del dimecres, és a dir, adoptar mesures per a exigir l'acatament de la Generalitat a la sentència del Tribunal de Garanties. Aquestes mesures han de deixar-se sentir. Al Govern correspon elegir-les.

La gran dosi de paciència ha vesat de la copa. Suposem que el Govern haurà rebutjat tota temptativa reformulista.

El *Liberal* diu que els poders extraordinaris no resolent absolutament i que no es pugui resoldre sense ells, i van ensopant com el Govern els demana. Pregunta quin autoritat té Samper per a demanar ara que se sotmeti la Generalitat quan no està sublevada.

El bo hauria estat destituir els dos Govern, el de la Generalitat i el de la República, però hom tracta d'impugnar l'assumppte.

Ahora reconeix que la situació creada al Govern per la irresoluble actitud de les oposicions i les incidències d'ahir, és molt delicada. Totes les gestions de Samper foren debades i hagué de renunciar a tancar les Corts.

Martínez de Velasco arribà a anunciar la retirada del seu ministre senyor Cid. La impressió és de crisi imminent, i es produirà el proper dimarts. Gil Robles i els diputats radicals consideren que una crisi en aquests moments revistria gravetat, i adrecen tots els seus esforços per tal d'evitar-la. Això féu creure també que el Govern pogués decidir-se — puix que la situació legal econòmica està aclarida després dels pressupostos — a tancar les Corts i legislar per Decret respecte les qüestions urgents, per mitjà de la Diputació permanent de les Corts.

El *Sol* diu que davant les dificultats per a aconseguir el quòrum en la qüestió de Catalunya, es considera probable el plantejament de la crisi, i davant l'anunci d'una nova sessió per al dimarts, es pregunta per què.

Afegí que el gravíssim problema de Catalunya ha entrat novament en un camí de dificultats. Les dretes han retirat llur ajut al Govern, perquè en elles no hi ha cohesió. L'ajornament fins a dimarts no resol el conflicte.

Hom parla de tres hipòtesis: primera, que dilluns el Govern aconsegueixi del President de la República el Decret de suspensió de sessions; segona, que abans de la sessió del dimarts es plantegi la crisi, i tercera, que el Govern vagi dimarts al Congrés, i si no obté el quòrum planteja aleshores la qüestió de confiança.

La setmana entrant tindrà característiques decisives.

EL CAP DEL GOVERN NEGA QUE PENSI TANCAR LES CORTS PER DECRET

Madrid, 1. — Encara que els ministres ho neguen, l'ambient polític, després de la sessió del dissabte, és francament de crisi. És evident que aquell dia no es va arribar a la sessió permanent per manca de diputats per a obtenir el quòrum demanat pels monàrquics per a l'aprovació del dictamen que concedeix facultats extraordinàries al Govern per a actuar en el problema de Catalunya.

Samper i Gil Robles, en comprovar aquesta trista veritat, trista per als ministerials, decidiren de continuar celebrant sessions en la setmana vinent, per a veure si mentrestant aconsegueixen que Goicoechea i Calvo Sotelo retirin la demanda de quòrum o per veure si convencen el grup de radicals i cedistes que fins ara són intransigents, perquè votin el Projecte de Llei presentat a les Corts.

— És cert — preguntàrem al senyor Samper —, com asseguren alguns, que el Govern es proposa de tancar les Corts per decret, davant la temença d'ésser derrotat en una votació?

— El Govern està a les Corts. Jo sóc optimista, i estic segur que tot tindrà una solució satisfactòria. Les Corts es tancaran la setmana vinent, i els diputats podran descansar aquest estiu.

— I el Govern?

— El Govern seguirà treballant. Primerament ha de resoldre l'assumppte de Catalunya, i no tinc el més petit dubte que tot s'arranjarà a satisfacció. Aquests incidents són propis de tot nou règim, però com que Catalunya és un gran poble, això cal reconèixer-ho, i jo així ho dic perquè l'admiro, tinc l'evidència que hi haurà una solució satisfactòria. És més, estic convençut que Catalunya dintre de molt poc temps serà la regió més espanyola de la Nació.

— I després de solucionar el problema català?

— Després hem de treballar de valent per a la confecció d'una Llei econòmica que contingui els veritables Pressupostos de la República que encara no s'han fet, i estudiar i resoldre importantíssims problemes que té avui plantejats el règim i el país.

— Però, i la crisi?

— Jo no sé res de crisi ni em preocupa. Aquest Govern seguirà al Poder mentre compti amb la confiança del President de la República i del Parlament. Quan una d'aquestes dues confiança li sigui retirada, amb dimitir tot s'arranjarà. Jo no tinc ambicions de cap de Govern. De mane-

A L'ACTE DE CLAUSURA DEL CONGRES DE LES JOVENTUTS DE "IZQUIERDA REPUBLICANA"

«La representació autèntica del sentiment republicà, de l'interés nacional -- diu Azanya en un paràgraf llargament ovacionat -- està avui en les aspiracions i en les doctrines de la Generalitat de Catalunya»

Madrid, 1. — Al teatre Pardiñas se celebrà aquest matí, a les onze, l'acte organitzat com a final del Congrés de les Joventuts d'Esquerra Republicana.

La concurrència fou tan enorme, que restaren al carrer diversos milers de persones.

Abans de l'acte, i en aparèixer en una llotja el senyor Marcellí Domingo, el públic, dempeus, li tributà una ovació que durà diversos minuts. L'ovació es repetí en sortir en una altra llotja el senyor Casares Quiroga.

La bandera d'Esquerra Republicana del Cos de Correus fou col·locada a l'escenari, i fou objecte d'una gran ovació.

En sortir a l'escenari el senyor Azanya, esclataren grans aplaudiments, que duraren més de cinc minuts, posat el públic dempeus. Quan el president de l'acte feia la presentació dels oradors i al·ludia el senyor Azanya, una veu cridà «Viva el coco!» L'ovació es reproduí i fou molt perllongada.

Tot just començat l'acte, es produí una certa inquietud, puix que s'oïen fortes remors fora del saló; es tractava, però, del públic que volia entrar i lluitava amb els serveis d'ordre d'Esquerra Republicana.

ra que no he de fer cap sacrifici personal per a abandonar el Poder.

— Duen alguns que sou enemic de l'Estatut de Catalunya?

— Home, per Déu! Jo sóc autonomista. Vaig votar l'Estatut de Catalunya i penso en el fet que els valencians arribin a tenir el seu Estatut.

— Està bé, senyor President. Que tot surti a la mesura dels seus desigs, i que la propera setmana parlamentària es produeixi segons els seus càlculs.

— Es desenvoluparà de la manera que vulguin els diputats i es produiran els successos polítics que vulguin plantejar les forces ministerials.

— Però, el Govern?

— El Govern acatarà sempre la resolució de les Corts.

UNA CURIOSA INFORMACIÓ D'EL LIBERAL»

Madrid, 1. — El *Liberal* publica un article en el qual diu que si s'arriba a votar la Llei de Poders extraordinaris haurà de produir-se el següent diàleg:

El senyor Samper al senyor Companys:

— Reconeixeu l'Estat de la República Espanyola?

El senyor Companys al senyor Samper:

— Sí, senyor. Sóc el seu representant a la Catalunya autònoma.

— Aleshores, no esteu pas sublevat?

— No, senyor. Qui us ha dit això?

— Ho diu Goicoechea.

— I què n'he de fer jo de Goicoechea?

— Això ho afirmen tots els dies A B C i El Debate.

— I a mi què?

— Ah! Haveu de sublevar-vos, baldament sigui per a complir la condició prèvia de sotmetre. Si no us subleveu, no us podeu pas sotmetre, i si no us sotmeteu, el Govern no podrà fer ús dels poders extraordinaris per tal de donar una solució cordial i raonable al conflicte que no ha produït la Llei catalana de conreus.

EL SENYOR BARRIOBERO, MALALT

Madrid, 1. — Es troba malalt al Sanatori de Santa Alicia l'ex-diputat senyor Eduard Barriobero. Sembla que hom ha desistit de fer-li una delicada operació quirúrgica, que semblava necessària.

En primer lloc féu ús de la paraula el president de la Joventut d'Esquerra Republicana, senyor Pau Sagalàs, el qual digué que les Joventuts republicanes estan disposades a lluitar a tot arreu, àdhuc al carrer, per tal d'aconseguir el triomf dels seus ideals.

PARLAMENT DE MANUEL AZANA

LES JOVENTUTS

El senyor Azanya començà dient que fa tres o quatre dies les Joventuts del Partit l'havien invitat a parlar en l'acte de clausura del Congrés Nacional de Joventuts d'Esquerra Republicana. Vaig acceptar, naturalment; però ara em trobo amb què la curiositat pública i els successos polítics han suscitat a l'opinió una certa angúnia pel que pugui dir.

Crec — diu — que no s'ha d'establir un tall massa visible i profund en la unió moral dels partits, entre les tropes lleugeres de la joventut i les masses de l'organització. Uns i altres — digué — parlen un llenguatge diferent. Quan es tracta de reformar profundament una societat sencera, no n'hi ha prou amb l'esforç d'un, ni de cent, ni n'hi ha prou amb el raig d'inspiració personal, ni fins i tot amb el sacrifici personal. Passen generacions amb el mateix problema plantejat íntimament, i es neix i es mor a la vida pública sense ni tant sols haver arribat a veure l'albada de l'esperança que hom va concebre en la seva primera joventut.

Els homes del meu temps tenim avui plantejat en el nostre esperit el mateix problema polític que en els nostres vint anys. Podem apropiarnos als joves d'avui del nostre partit. No hi ha cap diferència entre els joves i els vells. L'Esquerra Republicana és la joventut política espanyola, posada en peu, disposada a defensar... (Una gran ovació no deixa sentir el final del paràgraf.)

Hem tingut, fins ara, un rotund fracàs? Què creieu que significa allò que es va dir en els primers moments de la República, quan un cert nombre d'homes, segons sembla desconeguts del gran públic, passà a ocupar sobtadament, emposos per la ventada republicana, els primers llocs en la governació de l'Estat? Això significa que tot aquest grup de gent havia romàs apartada voluntàriament del clos de la política espanyola, perquè no hi havia un llaç d'unió entre la seva íntima consciència i l'estat de consciència pública espanyola. Per això molts de nosaltres romanguérem en una penombra voluntària, i únicament quan va venir la República, i amb ella ens va semblar que Espanya entrava per camins nous, pogueren aquests homes, alegrement, oferir-li el seu concurs, la seva col·laboració dient que aquesta era l'hora que nosaltres somniàvem quan érem joves.

Doncs bé; aquesta hora ha passat. De nosaltres depèn que hagi passat i que torni.

LA FESOMIA DEL PARTIT D'ESQUERRA REPUBLICANA

El partit d'Esquerra Republicana, com a representant autèntic del sentiment republicà que va néixer amb el règim actual, continuador de l'obra revolucionària que preparà el moviment pel qual va venir la República, té l'obligació de mantenir incòlume i destacada la seva pròpia personalitat doctrinal i de conducta. I una cosa és segura en la política republicana actual: la fisonomia del nostre Partit, per la seva doctrina, per la seva obra i per la seva conducta.

Analitza la tasca realitzada des del Govern, i diu que res no haurien de témer si nosaltres fóssim un partit menyspreable, encara que comptéssim amb la meitat d'Espanya. No fariem cap por als nostres enemics, perquè estariem a la mercè d'ells.

LA REPUBLICA HA PERDUT EL SEU RUMB PROPI

La República, des del setembre de l'any passat ha perdut el seu rumb propi, ha perdut el decòrum polític i l'autoritat moral entre els republicans. Porta el camí de fer bons als pitjors temps monàrquics del segle passat. (Aplaudiments.) Està perdent la força moral que obliga al respecte i a l'obediència.

Afirmo que caldria remuntar-se als pitjors temps isabelins per a trobar una política que s'assembla a aquesta. (Aplaudiments.) Això no és solament la incapacitat dels homes, la ineptitud dels governants, sinó la baixesa dels homes, que fa enrogir els que tenen del seu país i de la seva república la idea decorosa que correspon a un home d'honor.

Vaig dir una vegada, en la sessió fúnebre de les Constituents, que preferia qualsevol cosa a la República corrompuda, a la República deshonrada. Si aquesta és la corrupció interna del règim en els seus propis fonaments i en l'aspecte extern de l'aparell de la República, què us diré ara jo, si segurament ho haureu observat vosaltres més atentament que no pas jo?

I en aquesta etapa de Govern, amb aquesta corrupció que arriba fins a l'areal del règim republicà, hem assistit a la sèrie de claudicacions, de torpituds, de lliurament de la República, que no cal ara enumerar.

VISCA CATALUNYA!

La responsabilitat dels causants d'aquest desastre no té semblança en la història, si hom no es remuntra als temps de Felip IV, imbecil i desempatat rei que desencadenà damunt una regió gloriosa del país... (Una enorme ovació no deixa sentir el final del paràgraf. El públic victoreja Catalunya.)

Aquesta és la conseqüència d'una política desassenyada, idiota, que per manca d'esperit republicà no pot fer altra cosa que donar ensopegades i caure de cap, i caient ells, caure Espanya i el règim republicà.

Nosaltres no podem assistir, no ja en silenci, sinó amb els braços plegats a l'obra que consisteix a congriar i desfer damunt Espanya una tragèdia com no l'han coneguda moltes generacions d'espanyols. I una tragèdia irreparable és a punt d'ésser desfeta i potser la portaran sense saber tant sols el que es fan. I el que passi no tindrà remei — com deia jo l'altre dia al Parlament —, no tindrà remei amb una altra Llei, ni tindrà remei el dia de demà amb una altra mesura de Govern. Les ferides morals — encara que només siguin morals — que es poden fer al cos d'Espanya i de la República, no tindran remei si les obre i les agreuja el Govern de la República, amb la seva política, amb les seves lleis i amb la seva conducta, per a restablir la unitat moral de tots els pobles peninsulars, agrupats sota la bandera republicana. Aquesta unitat estarà perduda malgrat els instruments de pacificació que hom emprarà.

Aquesta és la terrible calamitat que els homes ineptes han provocat. Aquesta és la calamitat que els homes ineptes han congriat damunt Espanya.

DE CARA A LES RESPONSABILITATS HISTORIQUE

A mi no m'importa ni m'aconsolet dir que la història em demanarà comptes i que damunt d'ells caurà l'execració de les generacions futures. Prou tindrem la nostra part en l'execració de les generacions futures si de moment les generacions actuals es converteixen en testimoni impotent d'un desastre espanyol com cap altre no se'n coneix des dels temps de l'antigor.

Què hi guanyarem que demà diguin que ha estat un inepte aquest Govern o els que el sostenen, o si mentrestant es perd la República o es perd Espanya? (Grans aplaudiments.)

Vosaltres sabeu molt bé que durant vint anys, potser més, Catalunya ha estat per a la Monarquia espanyola una preocupació, un perill, una mena de malaltia de l'Estat que ningú no s'atrevia a encarar-s'hi. Més encara, que ningú no s'atrevia a reconèixer. En aquest problema la Monarquia feia el paper del malalt, que per por que el metge no el declarés que sofria una malaltia greu, preferia no consultar-lo i no assabentar-se del que pot passar. Aquest era l'estat psicològic de la política monàrquica amb relació a Catalunya.

Allí hi havia un sentiment nacionalista fort i, a més, una personalitat històrica tradicional, sentimental, cultural, independent del sentiment nacionalista, anterior al nacionalisme, a través d'aquella història d'Espanya, en els seus darrers segles. Aquest sentiment nacionalista i aquesta personalitat, moral, política, cultural i lingüística de Catalunya, en refer la seva riquesa i reconstituir el seu esperit, demanà a l'àmbit espanyol un lloc per al seu illastre idioma, un camí per a les seves activitats, les seves energies i la seva creació. La Monarquia veient en això un perill, i lligada a la miserable doctrina de l'Estat monàrquic, centralitzador i unitarista, heretat dels seus antecessors, dels quals heretà també les xacres i malalties morals, però ni tan sols el pensament polític, aclaparat davant aquesta situació, la Monarquia va preferir negociar, transigir i corrompre. I vosaltres sabeu que durant vint anys i escaig una certa política s'ha desenrotllat a Catalunya, que consistia a esfereir el Govern de Madrid, el poble i la Monarquia, inventant-se no sé quina mena de fantasmes que es podien aixecar a Catalunya contra el règim, contra la Monarquia i contra el rei. I emparats per aquestes amenaces, s'estava fent a Catalunya i a Madrid una política de claudicació, de preni i deixa, de seducció del Govern de Madrid, de canvi en els aventatges, més o menys voluntaris, atorgats a aquests o als altres partits, naturalment conservadors, dominants a Catalunya.

LA POLITICA CATALANISTA DAVANT LA MONARQUIA I DAVANT LA REPUBLICA

I això a què fou degut? Fou degut al fracàs de la política catalanista, o com vulgueu dir-li, menada d'aquesta manera. Fou degut al fracàs dels homes que la representaven i fou degut al fracàs de la mateixa Monarquia. I ha vingut la República, i conseqüent amb la força que la féu triomfar, ha donat, a les Constituents, solució a tots els seus problemes. Ha plantejat el problema de Catalunya cara a cara, davant el poble català i davant el poble espanyol en pes, no s'ha esmerçat en apariaments temporals, ni a taponar esquerdes, ni a guarir refrecs d'amor propi, ni ha fet contractes de cap mena. No ha necessitat cap política per a dir al poble català: La República reconeix la vostra història, el vostre prestigi, i, per tant, aquí teniu la vostra autonomia.

I això es féu a les Corts Constituents. Sabíem que fent justícia al poble català en nom de la República, en nom d'Espanya, que no era l'Espanya de la Monarquia, es guanyava l'estimació d'aquest poble. Perquè sabíem que fent això guanyàvem el generós poble català, es reforçaven els sentiments de solidaritat peninsular i hispànica, creant el llac més fort que hi pot haver entre els homes.

LA MARXA ENRERA

Si la República caminava amb una marxa lenta i hi havia un poble hispànic que anava més de pressa que no la República, què podia passar? Que trencada la unitat de la marxa aquesta, la República es quedés endarrerida i ells seguíssim apressats i que un dia els veiéssim córrer davant nostre. I per molt que invoquéssim el front hispànic i els llargs d'unitat, ens seria dit: la culpa és de vosaltres, que us heu assegut enmig del camí. (Grans aplaudiments.) Però el que ha fet la República és molt més greu que no el perdre la seva marxa inicial. Ha intentat retrocedir, i això és el que ha posat en peu de guerra política el

Govern republicà de Catalunya i el Govern pseudo-república de Madrid. I ha posat en peu i ha abrandat els sentiments no solament nacionalistes o catalanistes de la regió, sinó els sentiments republicans dels catalans. (Grans aplaudiments.)

Això és el que ha posat en peu, i en peu de guerra, de guerra política, contra el Govern pseudo-república, una força política de Catalunya que no és una agrupació, que no és un parlament, sinó que és la quasi totalitat del poble català, que clama perquè no sigui violat allò que la República li atorgà justament ara fa poc més d'un any.

I d'on prové tota aquesta turpitud? Jo no crec en la fatalitat. La fatalitat és una força misteriosa que condemna Espanya, de tant en tant, a passar profundes crisis, grans desastres.

EL DRET DEL PARLAMENT CATALA ES INDUBTABLE

El Parlament de Catalunya votà una Llei de Conreus. Amb l'Estatut, amb la Constitució a la mà, el dret del Parlament català a legislar en matèria d'ordenació de contractes civils, és indubtable. Per si hi ha cap dubte, sapiguen que hi ha persones que per llur oposició a l'Estatut, no són sospitoses de parcialitat política en aquest particular, que han dit i repetit que pensen com jo. Pot haver-hi en la Llei de Conreus aquest o altre article que aparegui més o menys harmonitzable amb aquesta o l'altra base de la Llei Agrària. Jo no sé que hi hagi en això prou base per provocar un conflicte d'aquesta mena.

L'ACTITUD DEL GOVERN

I davant d'aquesta situació, davant d'aquest fet, què se li ha acudit al Govern de la República? Començà per no acudir-se-li res, perquè és difícil que se li acudeixi res.

Què ha passat? A Catalunya hi ha plantejada, com a tot arreu, una lluita entre dretes i esquerres. Les esquerres de Catalunya predominen d'una manera absoluta al seu Parlament, i la Lliga de Cambó, vençuda en les eleccions, minoritària al Parlament català, decidí fa temps abandonar-lo. El Parlament votà una Llei de Contractes de Conreu, que no és una llei revolucionària ni extremista, sinó republicana simplement i elaborada per alguns tècnics que no són precisament homes rojos ni d'extrema esquerra. Però la Llei, tal com és contraria als interessos polítics i socials — per altra banda respectables — de la Lliga, i què se li ha acudit a la Lliga? Doncs venir a dir a l'orella del senyor Samper que si es posava al servei dels interessos polítics de la Lliga, l'autoritat del Govern de la República i del Parlament de la Repu-

blica, el prestigi del règim republicà, la pau interior d'Espanya i la satisfacció interior dels catalans, hi guanyarien molt. I, posant-se al servei de la Lliga, el Govern planteja una demanda, un plet, davant el Tribunal de Garanties per tal de servir els interessos polítics i socials que la Lliga té a Catalunya.

Jo comprenc que sigui portada a la resolució d'un tribunal una diferència d'apreciació entre una Llei pròpiament tècnica, d'interpretació, d'abast de la Llei, quan aquesta interpretació no marca un sentiment polític. Però quan darrera del succés o del fet que és sotmès a la discussió del Tribunal es veu el sentiment públic, el sentiment polític, això ja és una qüestió de govern i una qüestió política.

Que el Govern no ha pretès resoldre aquest problema amb una sentència? Joestic cert que si el Govern s'hagués donat compte, quan era hora, del problema que li venia a sobre, no hauria presentat el recurs. Això mateix li vaig dir l'altre dia al President del Consell convençut que li feia justícia.

Ara, però, ja és tard i s'ha produït a l'entorn d'aquesta situació un conflicte greu. I pot passar encara que com pitjor si es volen seguir les excitacions monàrquiques al mite de la dignitat espanyola ofesa, de l'honor nacional, que l'opinió espanyola ha acollit amb indiferència, perquè compren que el veritable interès republicà nacional, defensor dels interessos col·lectius de tot Espanya, és, avui, a Barcelona. (Grans aplaudiments.)

S'ha arribat a aquest extrem, i la representació autèntica del sentiment republicà, de l'interès nacional espanyol es troba avui en les aspiracions i en les doctrines de la Generalitat de Catalunya. Què hi farem si no ha pogut ésser altrament! Millor per ells que han tingut la dignitat de saber la seva missió i de defensar-la a ultrança. (Ovació perllongada.)

PER A CERCAR LA SOLUCIO, CAL RECONEXER L'EQUIVOCACIO

Per a poder resoldre la qüestió cal tranquil·litat de consciència i saber que hom s'esmerça en una finalitat justa i útil. A mi em sembla que assistim a una mena de resurrecció, mentre surten de la tomba homes que creïem desapareguts i que estan disposats a portar el Govern fins a barrejar-lo en un conflicte sagnant. Sorrosament crec que ningú no té l'esperit de Plutarc, ni un cor de bronze, ni una ànima tètrica. No se'm pot acudir que per una mala entesa dignitat del poder públic, per no voler abaixar el cap davant una equivocació, per no voler reconèixer la pròpia ineptitud, hi hagi qui pugui carre-

gar-se la responsabilitat de fer vessar sang espanyola en un conflicte d'aquesta mena. No hi haurien espanyols que ho toleressin. (El públic crida un No unànime.) A no ésser els renegats de la revolució o els renegats de la Monarquia, que vulguin fer de la República allò que feren amb la Monarquia.

Si els espanyols complim amb el nostre deure republicà, no hi haurà ningú que pugui desfermar a Espanya una lluita fratricida per un conflicte artificial creat per un partit polític que ha monopolitzat el Govern de la República i el règim sencer per a servir una apetència personal, que no han sabut defensar amb gallardia. (Grans aplaudiments.)

Jo crec que el Partit d'Esquerra Republicana, independentment d'allò que facin els altres, ha de prometre que no consentirà això i que fins allà on les seves forces li ho permetin impedirà que aquest conflicte arribi a la catàstrofe.

UNA CRIDA A LA CONSCIENCIA ESPANYOLA

Hem de fer una crida a tota la consciència espanyola per a seguir la nostra conducta política, per a impedir la tragèdia irreparable que podria esdevenir. No hem de permetre que sigui posada en perill la República, és a dir, allò que avui resta de la República... El Govern de Catalunya és l'únic poder republicà que de fet hi ha a la península. Vosaltres heu de triar. Jo us dic la veritat tal com la sento. Si hi esteu d'acord, el Partit la defensarà quan arribi l'hora. (Aplaudiments.)

Acaba recordant que no fa pas gaire temps va dir que ens trobàvem en unes hores amargues, però que en vindrien d'altres més amargues encara, en les quals caldria defensar la República. L'hauré de defensar abans que es converteixi en saions de feixisme o del monarquisme d'aquells que ni tan sols s'atreveixen a enarborar llur penó i es fan servir per aquells que, dient-se republicans, no fan altra cosa sinó lliurar-los miserablement allò que el país els ha confiat. Preferim qualsevulla catàstrofe a una desnaturalització així, encara que es perdi tot. Perquè heu de saber que en política res no es perd, i menys que res, el sacrifici personal. La desfeta d'un dia, com més efectista sigui, és el triomf segur del demà. La sang que un dia fou vessada, va fructificar i va néixer la República. Encara resta molta sang a vessar per la República, si aquestes gents s'entesten en llur conducta. Llitem perquè la República torni a sortir ufana, vigorosa, revolucionària i curosa de l'honor d'Espanya. (Gran ovació que dura llarga estona i que es reproduïx diverses vegades amb una gran intensitat.)

El públic acomiada al senyor Azaña a peu dret; victorejant-lo i donant visques a Catalunya i a la República.

En acabar l'acte hom cantà l'himne de les Joventuts Republicanes, i a les localitats altes, La Internacional.

A la sortida fou molt ovacionat el senyor Azaña, i acompanyat fins al seu cotxe, per la multitud.

La força pública es mantingué durant la sortida a prudent distància.

DARRERA HORA

MANIFESTACIONS DEL SUBSECRETARI DE GOVERNACIO

Madrid, 1. — El ministre de Governació assistí a primera hora de la nit al seu despatx, i celebrà algunes conferències telefòniques. Digué que havia dinat amb el ministre de la Guerra i amb el que fou governador de Badajoz, senyor Lara.

Acabà manifestant que no hi havia novetat a Espanya.

A la matinada va rebre als periodistes el subsecretari de Governació, el qual els manifestà que era el segon diumenge en què els governadors de tot Espanya no comunicaven cap novetat, la qual cosa demostra la tranquil·litat que hi ha.

A Albacete i a Múrcia s'han celebrat les eleccions per a cobrir les vacants de vocal propietari i suplent del Tribunal de Garanties Constitucionals.

Les dades rebudes fins aquell moment són les següents: senyor Francisc Maiquez, per a vocal propietari, 376 vots a Albacete i 315 a Múrcia. El seu contrincant, Josep Mía i Agulló, a Albacete 3 vots, i a Múrcia 69. Per a vocal suplent, el senyor Spreafico 366 vots a Albacete i 275 a Múrcia. El seu contrincant, senyor Félix Esbri, 4 i 68 vots respectivament.

Manquen algunes dades que no poden alterar el resultat.

Preguntàrem al senyor Benzo si era cert que el senyor Samper havia visitat aquesta tarda el President de la República, iens contestà que també ell havia rebut aquesta notícia però que no l'havia poguda comprovar. De totes maneres, no tindria res de particular la visita, perquè el senyor Samper s'entrevista cada dia amb el Cap de l'Estat; però creu que aquesta tarda no ho ha pogut fer, perquè el cap del Govern ha passat el dia al camp.

CÀRREGUES I DETENCIONS EN RETORNAR A MADRID ELS GRUPS EXCURSIONISTES

Madrid, 1. — Aquesta nit, en retornar a Madrid els grups d'excursionistes, un d'aquests entrà a la ronda de Segòvia, cantant La Internacional. Els guàrdies cridaren l'atenció als del grup, i com sigui que aquests persistissin amb llurs cants, la força pública donà una càrrega, i detingué disset individus, catorze dels quals eren menors, que han estat posats a disposició del Tribunal Tutelar i els altres a disposició del Jutjat.

DOS MINYONS DISCUTEIXEN PER QÜESTIONS DE FUTBOL I ARRIBEN A LES MANS D'UN COP DE PUNY, MOR

Lleida, 1. — Comuniquen de Juncoosa de les Garrigues que per qüestions de futbol discutiren el dia de Sant Pere, a la tarda, els minyons de catorze anys, Ramon Martorell i J. R. N. De les paraules arribaren als fets, i el darrer plaçà un fort cop de puny a l'estòmac del seu contrapartidari. En intentar aixecar-se, va caure una altra vegada i petà de cap a terra. Malgrat els auxiliis que li foren prestats, morí poc després del fet. L'agressor ha estat posat a la disposició del Tribunal Tular de Menors. Aquest succés ha produït en el poble general consternació.

LA JUNTA GENERAL DE JOVENTUT REPUBLICANA

Lleida, 1. — Anit celebrà Junta general ordinària la Joventut Republicana. Foren tractats diversos assumptes que figuraven a l'ordre del dia. Tots eren de caràcter econòmic. Hom procedí a l'elecció d'un càrrec vacant en el consell directiu, i fou designat per ocupar-lo el senyor Josep Qui i Vergés.

BANCA DEL MOBLE

RECOMANABLE:

pel gran assortiment incomparable per la qualitat de llurs mobles per llurs facilitats en el pagament per llurs preus al marge de tota competència i per ésser de fabricació pròpia

VENDES AL COMPTAT I A TERMINIS

Visiteu l'exposició instal·lada a la Ronda de Sant Antoni, 35 - Casanova, 1 - Floridablanca, 154
Telèfon 31118

De l'interviu al senyor Martí Barrera

apelo al testimoni dels mateixos contramestres. — Llavors hi ha decisió ferma en el Govern? — Només us he de dir que estem decidits a acabar aquest conflicte per a bé dels treballadors i, per una raó superior a qualsevol interès de classe. Tenim l'obligació de vetllar per l'economia de Catalunya i per la riquesa col·lectiva que ha estat creada per l'esforç de tots.

EL CONGRÉS DE COOPERATIQUES DE CATALUNYA

Dissabte, dia 30, fou iniciat el segon congrés de la Federació de Cooperatives de Catalunya, a l'ampli local de la Unió Cooperatista Barcelonense, amb gran èxit i entusiasme, que posà en evidència el desenvolupament que té a la nostra terra el moviment cooperatiu.

Estigueren representades en aquest congrés trenta-quatre Cooperatives de Consum de la ciutat de Barcelona, i cent quaranta-vuit de la resta de Catalunya, i cinquanta-tres Cooperatives de Producció i Treball, Transports, Serveis, Consum Industrial i Especialitzades, amb un total representatiu d'uns trenta-cinc associats, equivalents a altres tantes famílies, i que dona un percentatge crescutíssim de persones que gaudeixen dels avantatges que reporta el Cooperativisme.

L'afluència de delegats ha estat nombrosa, i els debats que s'han produït durant el congrés han estat vius i desenrotllats per representants diversos de totes les contrades cooperativistes, donant, però, sempre dins dels termes apassionats que ineluctablement es produeixen en Congressos de tal importància, la tònica d'una serenitat que fa pensar que els cooperatistes sabran en tots moments portar llur moviment en sentit progressiu.

La primera part del congrés ha constatat de tres sessions. La del dissabte, de cinc a nou, emprant el temps en fer la Ponència de credencials; constitució del congrés; nomenament de la mesa de discussió; reglament del congrés, i nomenament de Ponències.

En la segona, que durà fins a dos quarts de quatre de la matinada, s donà lectura i s'aprovà la Memòria que presentava el Comitè Executiu, dels treballs efectuats durant el seu any d'actuació. Alguns dels congressistes hi feren diversos aclariments, i quedà aprovada la gestió feta pel Comitè Executiu.

La tercera, efectuada ahir, al matí, i que durà fins a les tres de la tarda, fou ben fructífera. S'hi donà lectura i s'aprovà el balanç. Es passà després al debat sobre la gestió del director d'Acció Cooperatista, òrgan de la Federació de Cooperatives de Catalunya, i de la dimissió presentada

tada per aquell per causa de molt treball que damunt d'ell pesa, i que li priva d'atendre degudament aquesta tasca. Fou acceptada, i quedà nomenat director l'entusiasta cooperador Juli Blanquer, amb la conformitat de tot el congrés. Tot seguit es començà la discussió de la reforma d'alguns articles dels Estatuts de la Federació i en quedaren aprovats alguns de tan interessants com el que es refereix a la forma de nomenar els membres del Comitè Executiu.

Atent que els delegats forans havien de retornar a llurs localitats, i havent-hi molts altres assumptes encara a tractar, s'acordà celebrar una nova sessió del congrés en data propera, a assenyalar pel Consell general de la Federació, en la qual es discutiran extrems importants, com són: l'acabament de la reforma de diversos articles dels Estatuts de la Federació; modificació del sistema d'administració d'Acció Cooperatista; aprovació del pressupost del 1934-35; centralitzar les compres a Barcelona; intercanvi de socis de les entitats amb tots els drets adquirits; i diverses proposicions presentades per diverses entitats i comarcals, totes força interessants.

Foren rebudes adhesions de diverses Federacions, entre elles la de la Federació Nacional, qui delegà el company Joan Ventosa i Roig, president d'aquesta, el qual dirigí una afectuosa salutació al congrés i prengué part en diverses deliberacions.

Per millor comoditat dels delegats forans i dels de Barcelona distants del lloc on s'efectuà el congrés, fou muntat un servei de restaurant, que merequés la unànima aprovació de tots els congressistes.

Així acabà la primera sessió del segon congrés de la Federació de Cooperatives de Catalunya, a primera hora de la tarda, enmig d'un gran entusiasme per part de tothom. Amb veritable satisfacció es comentava la tasca desenrotllada, que ha superat en molt la que s'assolí l'any propassat, i que dona a entendre la força i l'impuls que pren a Catalunya la Cooperació, i que a no dubtar serà molt més forta amb l'ajut que li dona la llei que, en virtut d'haver estat traspassats aquests serveis a la Generalitat, ha estat aprovada pel Parlament de Catalunya i posada en vigor de poc temps ençà.

FONDA DEL LINCE Tallers, 11 (ampliació del Lince-Bar) VIATGERS! Únic establiment a Barcelona (dins a seva classe) de màxim confort i de màxima economia.

ACTES FINALS DEL CONGRÉS DE METGES I BIOLEGS DE LENGUA CATALANA

Proseguint els actes del programa dintre el qual s'ha desenrotllat el vuitè congrés de Metges i Biòlegs de Lengua Catalana, ahir al matí els congressistes, en grups diversos, realitzaren excursions a Santa Fe del Montseny, a Poblet i Santes Creus, a S'Agaró i a Montserrat.

A la tarda, a les cinc, varen assistir, invitats pels senyors Josep M. i Manuel Roviralta, al «Garden-Party» organitzat expressament per aquells senyors. Els invitats recorregueren els jardins i les dependències de la casa palau, i restaren encisats de les bel·leses artístiques que conté, i d'una manera especial de la col·lecció extensa de ceràmica d'Alcora, el valor de la qual és ben coneguda i estimada dels entesos.

A la terrassa havia instal·lada una orquestrina que interpretà el programa de ball. Foren moltes les parelles que s'hi lliuraren, malgrat la xafogor del dia, mentre a les diverses fonts del jardí es feien tertúlies, i forces grups de joves i senyoretes passejaven pel jardí.

En un rotlló veiérem els senyors Roviralta amb l'alcalde senyor Pi i Sunyer, el conseller de Cultura se-

nyor Ventura Gassol, el de Governació senyor Dencàs, el president de l'Acadèmia de Medicina doctor August Pi i Sunyer, el secretari del congrés de Metges senyor Pere Domingo, el diputat a Corts doctor Jaume Aiguader i altres personalitats distingides.

Durant tota la tarda restà obert el bufet; els invitats foren obsequiats amb un bonx esplèndid. La festa es prolongà fins ben entrat el vespre, sense que decaigués ni un moment l'animació. No cal remarcar com foren felicitats els organitzadors.

El President a Lloret

El President de la Generalitat, senyor Companys, romangué tot el dia d'ahir a Lloret.

A primera hora de la tarda efectuà una visita a Tossa. En ésser reconegut per la gent fou entusiàsticament ovacionat, i les mostres d'afecte que li tribuà el poble de Tossa no cessaren durant tot el temps de la seva estada allà.

Al vespre retornà a Lloret, on rebé la visita del conseller de Treball, senyor Barrera, el qual li donà compte de la situació en què es troba la vaga dels contramestres, després dels Decrets publicats tendint a la seva immediata solució.

A GOVERNACIÓ

Manifestacions del Conseller

Ahir nit, en rebre els periodistes el Conseller interí de Governació, senyor Dencàs, es referí a la detenció de l'individu que cometé el dissabte l'audaciosa estafa de 38.000 pessetes. Amb aquest motiu dedicà grans elogis a la policia per l'important servei efectuat.

Afegí que les notícies rebudes significaven una completa tranquil·litat a Catalunya.

Continuà dient que al matí assistí a Badalona, a l'acte d'un repartiment de premis a l'Escola del Treball, invitat per l'alcalde de la ciutat i pel president de la Universitat Autònoma, senyor Fabra.

Aquest acte — afegí el senyor Dencàs — revestia un gran interès, puix que s'hi havien donat cursos molt interessants d'infermeres i havien obtingut totes les dones el títol d'infermeres a la Facultat de Medicina.

A la tarda vaig assistir a Terrassa, al lliurament d'una bandera a un centre d'Esquerra, en el qual acte regnà un gran entusiasme.

UNIO GENERAL DE DEPENDENTS (U. G. T.) DE BARCELONA

S'ens prega la inserció de la següent nota:

«El Comitè Central d'aquesta entitat es veu obligat a sortir al pas d'una maniobra portada per elements irresponsables que volen portar la confusió a l'ànim dels nostres afiliats i els recomana que no s'escollin cap versió que no vagi avalada pel segell de l'entitat i la signatura del secretari.

Aquest Sindicat, format per les Seccions de Viatjants, Mossos de Comerç, Dependents del Major, Detall i Oficinistes, hem de manifestar que continua domiciliat al carrer del r.º de maig, n.º 7 (Casa del Poble, Secretaria n.º 6), on seran ateses les consultes i reclamacions tots els dies feiners, de dos quarts de vuit a les nou del vespre.»

CREIEU EN LA POSSIBILITAT DE LA INDEPENDÈNCIA DE CATALUNYA?

Avui, a dos quarts de deu del vespre, Joaquim Maurín donarà una conferència, a l'Ateneu Popular de Gràcia (Salmeron, 6), contestant l'enquesta organitzada per la Secció d'Estudis Polítics, Econòmics i Socials sobre l'enunciat: «Creieu en la possibilitat de la independència de Catalunya? En cas afirmatiu, com l'estructuraríeu? L'acte serà públic.

UNA BONICA FESTA AL GRUP ESCOLAR DE SARRIA

Amb assistència de nombros públic i dels alumnes que concorren al Grup Escolar de Sarrià, hom celebrà, ahir, a la tarda, una simpàtica festa en aquell esplèndid edifici docent.

Començà la sessió amb els partits finals de campionats escolars de lluita a la corda, basquet-ball, pilota a mà i a pala i tenis individual i dobles, de segona i primera categoria, efectuats tots ells en llur respectiu camp d'esport.

Acabats els partits, els assistents es traslladaren al lloc anomenat El Platanar, en els terrenys de l'esmentat Grup Escolar, on el conjunt coral de l'escola donà una audició d'escollides cançons, sota la direcció del professor de música, senyor Antoni Marqués.

Seguí a aquest número del programa el repartiment de premis als guanyadors dels partits finals dels campionats, i tancà la festa, la qual resultà altament interessant i serví per a poder palesar com és atesa en aquell Grup Escolar l'ensenyament integral que aconsella la moderna Pedagogia, una lliçó de gimnàs respiratori, per un conjunt d'alumnes, dirigida pel professor senyor Josep Millar.

Abans d'abandonar l'edifici, els invitats a la festa recorreren les principals dependències del Grup Escolar, les quals mereixeren l'elogi unànime pel bon ordre i instal·lació perfecta que allí impera en totes les coses i que respon exactament als fins de la més alta cultura.

CAMBRA DEL VIATJANT, CORREDOR I REPRESENTANT DE CATALUNYA

Ahir, al matí, la Cambra del Viatjant, Corredor i Representant de Catalunya, celebrà, al seu domicili social, la seva assemblea extraordinària.

Hom tractà de la necessitat de canviar d'estatge social, en el sentit d'ampliació i millorament d'habilitació, i ensem de l'augment de la quota, per portar a terme aquest projecte. Un altre punt de l'ordre del dia era de donar compte dels treballs efectuats per la ponència del Retir per a la Vellesa.

L'Assemblea, pròdiga en debats apassionats, acceptà, vista la necessitat del canvi de local, la proposta presidencial de sotmetre la decisió de l'augment de quota a un plebiscit entre els associats, la fórmula del qual serà publicada al Butlletí de la Cambra del mes d'agost vinent.

Referent al Retir per a la Vellesa, fou acordat, puix que era tard, que la ponència encarregada inserirà al Butlletí l'estudi i els treballs efectuats, per al coneixement general, i d'ajornar la discussió per a una altra assemblea que, al seu temps, serà convocada.

L'acte acabà a les dues de la tarda.

A LES OBRES DELS SALTS DEL DUERO, AMB MOTIU DE DESBORDAR-SE L'AIGUA D'UNA DE LES PRESES, MOREN OFEGATS ALGUNS OBRERS

Zamora, r. — A Muelas del Pan, on s'estan efectuant importants obres en els Salts del Duero, ha ocorregut un greu accident, que ha costat la vida a un grup d'obers.

Una de les quatre tanques hidràuliques de la presa situada a noranta metres d'alçària s'esbotzà i l'aigua que contenia envaí una gran zona i esfondrà tots els murs.

A conseqüència d'aquesta catàstrofe, han resultat morts els següents obrers: Antoni Vega, Benet Seran, Tediíl Rodríguez i Ramírez, Anfós Nieto i Martínez, Antoni Iglésias, Daniel Domínguez, Ramon González, Mateu Mula i Salvador Santamaria, gairebé tots veïns de la província de Zamora. Han desaparegut, a més, nou obrers. Han acudit al lloc del sucés les autoritats i la força pública, així com el jutjat d'instrucció, que ha començat a fer les diligències pertinents.

Per un veritable miracle la catàstrofe no ha estat més grandiosa. Poc a estona abans un encarregat havia ordenat a una brigada que es retirés

d'aquella presa i es traslladés a un altre lloc on s'havia trencat un tub. En el lloc de la catàstrofe únicament restaren uns quants obrers.

GOERING, SUBSTITUIRA VON PAPAN?

Londres, r. — Comuniquen de Berlín que en aquella capital hom no creu que el vice-canceller von Papan pugui continuar exercint les seves funcions.

En alguns cercles és indicat el senyor Goering per a substituir-lo en aquell càrrec.

Aquesta informació, afegeix que dos trens especials, ocupats per tropes amb uniforme negre, han sortit de Munic cap a Berlín. — Fabra.

HINDENBURG VOLIA DIMITIR A CONSEQÜÈNCIA DE LES MESURES ADOPTADES CONTRA VON PAPAN

Paris, r. — El corresposnal particular del Paris Soir, a Berlín, diu que, segons notícies de bona font, hom anunciava aquest matí que la nit anterior el president, mariscal Hindenburg, havia decidit de dimitir el seu càrrec a conseqüència de les mesures adoptades contra von Papan. Sembla ésser que només a instàncies del general Blomberg, i especialment de l'ex-Kronprinz, el mariscal Hindenburg ha ajornat la seva decisió fins que hagi conferenciat amb el canceller Hitler, però que aquest difereix la resposta.

El corresposnal afegeix que han tingut lloc diversos encontres sagnants a províncies, entre cascs d'acer i tropes hitlerianes. — Fabra.

ROEHM HA ESTAT AFUSELLAT

Berlin, r. — L'Agència D. N. B. comunica la nota següent: Foren donades facilitats a l'ex-cap de l'Estat major de les Seccions d'assalt, capità Roehm, per tal de saldar les conseqüències del seu acte de traïció, però el capità no volgué aprofitar aquesta ocasió i, en conseqüència, ha estat afusellat. — Fabra.

MÉS EXECUCIONS

Berlin, r. — Circula amb gran insistència la veu que avui hi han hagut una sèrie d'execucions.

Hom assegura que els noms dels condemnats es faran públics aquesta nit, a darrera hora, o bé demà al matí. — Fabra.

RECTIFICACIÓ D'UNA NOTICIA

Berlin, r. — L'Agència D. N. B. ha desmentit els rumors que han circulat a l'estranger, segons els quals havia estat afusellat el doctor Schacht, president del Reichsbank, i von Killiger, president del Consell de Sajònia. — Fabra.

QUATRE MORTS EN UN ACCIDENT FERROVIARI

Toquio, r. — A conseqüència d'una explosió ocorreguda aquest matí, ha saltat a prop de Chating un tren de la línia Pekín-Mukden. Hom ha registrat quatre morts i onze ferits. — Fabra.

Mobles Rey PLAÇOS

PISOS COMPLETS DE 1,000 a 50,000 pessetes

COMPTAT

49, Ronda Sant Antoni, 49

Futbol

El Badalona, en empatar a un punt amb el Terrassa, queda classificat en primer lloc del Torneig de Promoció, amb dret a figurar a la primera categoria de la vinent temporada, juntament amb Sabadell, Espanyol, Barcelona, Júpiter i Girona

El Barcelona empatà a quatre gols amb l'equip nacional brasiler

TORNEIG PROMOCIÓ

LA DARRERA JORNADA DEL TORNEIG DE PROMOCIÓ

Resultats

Badalona, 1; Terrassa, 1
Palafrugell, 2; Sans, 3
Martinenc, 2; Granollers, 5

Classificació

Badalona	10	6	2	2	28	15	14
Terrassa	10	5	3	2	29	16	13
Granollers	10	6	1	3	28	18	13
Sans	10	5	0	5	18	28	10
Martinenc	10	2	1	7	15	25	5
Palafrugell	10	2	1	7	15	32	5

MARTINENC, 2; GRANOLLERS, 5

Al camp del Martinenc va jugar-se, ahir, el darrer encontre del Torneig de Promoció entre els locals i el Granollers.

El partit ha estat molt competitiu i emocionant per l'entusiasme que han posat ambdós equips per aconseguir la victòria. Ha estat afavorit amb ella el Granollers, el qual ha donat la sensació de molta més eficàcia i penetració en les seves línies que no pas els seus contraris; demostració que a les acaballes del Torneig ha trobat la seva millor forma.

El domini a la primera part ha anat en general repartit, amb un lleuger avantatge pel Granollers. Ha estat aquest equip el primer a portar avantatge en el marcador. Als quatre minuts de joc, un freekick tirat per Lluch al pal ha estat rematat per Gari a la xarxa. I als trenta minuts el propi Gari, després d'una bonica jugada individual, ha batut Petrus per segona vegada. Amb dos gols en contra ha reaccionat el Martinenc, el qual ha conseguit l'empat a dos gols. Als trenta-dos minuts, un centre de Fandos l'ha rematat Fernández a la xarxa, i poc després una magnífica mitja volta d'Artigas ha fet inútil la gran estirada d'Iñesta, i ha estat

aconseguit l'empat. A la segona part, el Granollers ha portat sempre la iniciativa del joc, i hi ha conseguit els tres punts que li han donat la victòria. El Martinenc, per la seva banda, ha fet també alguna perillosa incursió als dominis del Granollers, però la davantera no ha pogut mantenir el domini, per la manca d'ajut de la línia mitja. Als quinze minuts, Costa, d'un tret ras a l'angle, ha conseguit el tercer; Gari, als vint, en un bati-bull, ha marcat per quarta vegada, i per fi als quaranta-tres minuts, Lluch s'ha encarregat de l'obtenció del cinquè en recollir una passada de Gari. Abans, als vint-i-set minuts, un penalty contra el Granollers, tirat per Vilaseca, ha estat deturat per Iñesta. Arbitrà, regularment, Armengol, i els equips eren: **Martinenc:** Petrus, Catafau, Vinyes, Salas, Morena, Angles, Fernández, Artigas, Alejo, Vilaseca i Fandos. **Granollers.** — Iñesta, Valls, Santfeliu, Argemí, Sala, Torras, Lluch, Costa, Gari, Galvany i Guix. — L. P.

PALAFRUGELL, 2; SANS, 3

Girona, 1. — Al camp de Vista Alegre s'ha jugat aquest partit, corresponent al Torneig de Promoció, davant de regular concurrència. L'estar desqualificat el terreny del Palafrugell ha fet que l'encontre es jugués al del Girona.

La partida ha començat amb gran retard, degut que l'equip del Sans s'ha presentat tard, a conseqüència d'haver sofert avaria el cotxe en què viatjaven.

Malgrat haver finalitzat el primer temps amb el resultat de 2 gols a 1 favorable al Palafrugell, el Sans ha dominat més que llurs rivals i s'ha mostrat més perillós. Als dotze minuts, Mas ha marcat el primer gol del Sans. Al minut de l'anterior jugada, Reixach ha empatat, i als trenta-cinc minuts, Aparici ha originat un penalty, el qual, llançat per Reixach, ha valgut el segon gol d'aquest equip.

Al segons temps el Sans novament s'ha imposat, i als quatre minuts, Mas

L'ASSEMBLEA DEL F. C. BARCELONA

S'encarrega al senyor Sunyol la formació de la nova Junta, que serà coneguda dintre de vuit dies

Al Teatre Barcelona se celebrà, ahir, al matí, l'Assemblea general de socis del F. C. Barcelona, en la qual havia de procedir-se a l'elecció de president i altres càrrecs vacants a la Junta directiva.

Per acord de l'Assemblea passà a presidir el senyor Sunyol i Garriga, el nom del qual es dona com a futur president. Quant a aquest punt, no hi hagué resolució ahir, car en vista de les dificultats que oposava el senyor Sunyol per a acceptar el càrrec, es va acordar, per unanimitat, que fos ell qui s'encarregués de la formació de la nova Junta directiva, que presidirà ell si ho creu convenient o la persona que ell designi en el cas de negar-se a acceptar. Dintre de vuit dies es donarà compte de les seves gestions i dels noms dels elegits.

Entre altres, es prengué l'acord de concedir la Medalla de mèrit als senyors Boix i Massana, per haver conseguit la independència de la Federació de Rugby. I, en canvi, no s'aprovà una proposició encaminada a unificar els sous dels jugadors, i una altra que proposava de fer un benefici al jugador senyor Samitier.

ha conseguit l'empat, i als trenta minuts Iglésies ha marcat el punt de la victòria. Iglésies novament ha marcat, però l'àrbitre ha anul·lat el gol per offside.

Del Palafrugell s'han distingit Reixach i Bonal. I del Sans, Iglésies, Gironès i Mas.

Ha arbitrat, amb desencert, Mallorquí, a les ordres del qual els equips s'han arrencat així: **Palafrugell:** Tressener, Colon, Colomer, Cabanes, Espada, Rosalench, Colomer, Gorgònic, Miquel, Reixach i Bonal. **Sans:** Cabo, Aparici, Roure, Leon, Magi, Busquets, Gironès, Folc, Mas, Figueras i Iglésies.

BADALONA, 1; TERRASSA, 1

La darrera jornada del Torneig de Promoció va acarar, ahir, a la tarda al terreny de Sant Adrià, Badalona i Terrassa en lluita, el resultat de la qual era decisiu per la classificació definitiva d'aquest torneig i, per tant, per l'ingrés a la primera categoria. Això féu que la partida es presentés plena d'expectació i interès. Un nombre públic s'aplegà al camp del Badalona, i àdhuc un àrbitre de categoria, com Escartín, curà de dirigir l'encontre. Tot feia, per tant, preveure un xoc emocionant i apassionat.

En realitat, els que presenciaren el partit, potser sofriren una decepció en apreciar la qualitat de joc que rendí en conjunt. Perquè, de fet, joc de qualitat se'n veié ben poc. Mes bé molt entusiasme i nerviosisme fou la característica més pronunciada del partit, i com a justa conseqüència les jugades d'intel·ligència i incert es feren intermitents, sense aconseguir imposar-se i donar més relleu a la lluita.

Els primers minuts del partit foren de pronunciat nerviosisme. Després vingué un lleuger domini dels locals, i als nou minuts, un centre de Torres, rematat magníficament de cap per Garcia, valgüé al Badalona el primer gol. Continué dominant el Badalona, però la seva davantera no sabé aprofitar algunes ocasions que se li presentaren per a provar el tir a gol. Amb aquest resultat finalitzà el primer temps.

En reprendre's el joc, el Badalona es presentà amb deu jugadors, per baixa de Menna, lesionat. Forgas passà a mig centre i, per tant, la davantera restà amb quatre elements. Als quinze minuts de joc va reapareixer Menna, qui passà a interior esquerra. En conjunt aquest segon temps resultà lleugerament favorable al Terrassa, que marcà als vint minuts el gol de l'empat, per mitjà de Burillo, en rematar un passí de Legaz. A aquest punt seguí una reacció del Terrassa, fins que a les acaballes s'anivellà novament el joc.

L'àrbitratge d'Escartín, molt encertat i just.

Del Terrassa es distingiren el tercer defensiu, Sibques i Burillo. I del Badalona, Borràs, Betancourt i Forgas.

Els equips foren: **Badalona:** Naves, Borràs, Martín, Camacho, Menna, Josa, Betancourt, Xiol, Garcia, Forgas i Torres. — **Terrassa:** Ibarra, Brió, Bartomeus, Castro, Comas, Sibques, Marzo, Legaz, Burillo, Rius i Bruno.

BARCELONA, 4 BRASIL, 4

En lluita amb el F. C. Barcelona tingué lloc ahir, a la tarda, a Les Corts, el tercer dels partits jugats per la selecció brasiler. El públic, atret per l'equip visitant, hi acudí en gran quantitat, i el camp, sense arribar al ple complet, oferí un magnífic aspecte.

El matx acabà amb un empat a quatre gols, que, en general, podem reputar fidel reflexe del que fou la lluita. Certament que dels gols obtinguts pels brasilers, tres d'ells almenys no haurien estat obtinguts si a la porta del Barcelona hagués hagut el titular Nogués. Però un d'ells vingué compensat pel que l'àrbitre anul·là a Leonidas per suposat fora de joc, i per una altra banda, en general, els visitants feren un joc igual al Barcelona.

El partit no fou pas tan interessant com hom esperava. Incompletes les línies defensives dels dos onzes, no oferiren de bon tros la resistència que haurien ofert els titulars, i a això cal atribuir el gran nombre de gols marcats. En aquest sentit fou el Barcelona el menys afortunat, per tal com dels gols marcats tres d'ells distaven molt de pertànyer a la categoria dels imparables. La manca de Nogués i de Zabalo es féu ben pa-

tent, i a ella cal atribuir el que el Barcelona no obtingués la victòria. Si atenguéssim al domini, certament que els propietaris del terreny dominaren més que llurs adversaris, però també es féu notar la manca de Pedrosa i Luz en el terçet defensiu de l'onze nacional brasiler.

Cal remarcar també la formidable reacció del Barcelona a la primera part, a la qual es deu l'empat que va obtenir. Els desencerts del terçet defensiu, i especialment del porter, varen motivar que als quinze minuts de joc el marcador ya assenyalava el resultat de 3 a 0 a favor dels brasilers, i en aquestes condicions, no cal dir com ha d'ésser d'elogiada la tasca dels jugadors catalans, que en dos minuts posaren el marcador amb un esperançador 3 a 2.

Des d'aquest punt de vista, foren certament dels més interessants, per les ràpides evolucions del marcador, aquells minuts de la primera part en què, en poc temps, se n'apuntaren 4 els brasilers i 2 els nostres. En canvi, en altres moments la lluita no oferí l'interès i l'emoció que calia exigir de la categoria dels que lluitaven. També els moments finals del partit en què, posat el marcador 4 a 4, ambdós equips es llançaren a fons per tal de fer-se amb la victòria, donaren lloc a algunes jugades de gran emoció davant de les dues portes.

L'equip del Brasil no va pas repetir la seva actuació davant de la selecció catalana. La davantera, especialment, lligà molt les jugades, però el terçet defensiu no estigué a l'alçària de la resta de l'equip. Discret el porter, al qual cal carregar en compte el tercer gol blau-grana, i regular també la línia defensiva, que es veié impotent en moltes ocasions per a contenir els atacs dels barcelonistes. La línia mitjana tingué en Martín i Canallí, per aquest ordre, els seus puntals. Ambdós jugaren una excel·lent partida. De la davantera, brillà novament el joc vistós dels dos negres Waldemar i Leonidas, que no té altre defecte que la manca d'eficàcia. També Patesko, amb les seves ràpides internades, donà sempre la sensació de perill. També féu alguna jugada vistosa Luisinho, qui fou retirat del camp a la segona part, per haver-se indisposat amb el públic i jugadors.

Del Barcelona, també l'element millor fou la línia davantera. En ella Morera, molt treballador, excellent xutador i magnífic de forma, fou un dels més destacats. Diz fou el que més agradà dels dos debutants. Chacha, que començà un xic insegur, s'afirmà a la segona part, en la qual xutà perillósament en algunes ocasions. Raich repartí molt bé el joc; però, xutant, no estigué tan encertat com en altres ocasions, i Vantolrà també complí com a bo. La línia mitgera, en conjunt, regular tan

PANTALEONI Gns.
VESTIT IDEAL PER A ESTIU
TROPICAL
 És elegant, comode i no es rebrega
 Americana i pantalon, 54 ptes.
 Americana i dos pantalons, 68 ptes.
13. PORTAFERRISSA 13.

PIBERNAT
 CAIXES PER A CABALS
 BÀSCULES
 Parlament 0.11. BARCELONA

En els campionats de Catalunya d'Atletisme celebrats a l'Estadi es va batre el rècord català dels 1,500 metres. Els campionats de salts (natació), efectuats a la piscina de Montjuïc aconseguiren un èxit. Les regates de iols i canoé pel màxim títol català, a Tarragona.

sols. Lewinger féu patent una vegada més el seu defecte de manca de mobilitat. Els dos interiors negres del Brasil actuaren a plaer. Santos semblà baix de forma, i sols Lecuona, especialment a la segona part, fou el millor mig, pel seu inesgotable entusiasme. A la defensa destacà Arana, secundat per Saló. I a la porta, ja havem dit que Francàs tingué una tarde dissortada.

De l'arbitratge entingué cura el senyor Espelta. Especialment en els off-sides, la seva tasca fou ben afortunada.

Els equips eren: F. C. Barcelona: Francàs, Saló, Arana, Santos, Lewinger, Lecuona, Vantolrà, Morera, Raich, Chacho i Diz. *Selecció Nacional Brasileira*: Germano, Silvio, Octacilio, Ariel, Martín, Canalli, Luisinho (substituí a la segona part per Benedicto), Waldemar, Calvallo, Leite, Leonidas i Patesko.

Els primers en sortir al camp foren els visitants, els quals ho feren portant una bandera catalana, cosa que motivà que fossin rebuts amb una ovació. Tirà el kick-off el cònsul del Brasil, el qual fou aplaudit.

De bon començament portaren avantatge en el marcador els visitants. Un fould d'Arana a Luisinho, prop de l'àrea, fou tirat per Waldemar. Els catalans feren barrera, amb tan poca sort, que la pilota rebotà en un defensa català i entrà fluixament a la xarxa. Francàs, per la seva banda, res féu per a deturar-la.

El Barcelona reaccionà, i un avanç de la davantera acabà amb un cap de Diz, que rebotà al pal quan el porter brasiler estava irremissiblement batut.

Als dotze minuts, els brasilers marcaren per segona vegada. Una entrada en fals de Saló, seguida d'una fallada de Santos, permeteren a Patesko que cedís a Leonidas, i aquest, d'un tret ras, baté el porter del Barcelona. En aquesta jugada la intervenció de Francàs tampoc no fou afortunada. El gol causà el desconcert que és de suposar en els renprés, un córner, cedit per Saló, el gles del Barcelona, i tres minuts destirà Patesko i el rematà a gol Cavallo Leite amb el cap. Francàs, que inicià una sortida, quedà parat, i això li costà el gol.

Amb 3 a 0 en contra, el Barcelona inicià una formidable reacció, i al minut, un tret de Morera, de lluny, no fou blocat pel porter, i Raich aprofità l'ocasió per a enviar la bala a la xarxa. I amb el temps just de centrar la pilota, Chacho, en una bona jugada, cedí a Morera, i aquest, de 25 metres, llançà, amb l'esquerra, un tret fantàstic a mitja alçària, que valgué al Barcelona el segon gol, quan un centre sobre gol, de Patesko.

I encara duraven els aplaudiments, ko, motivà una mala intel·ligència entre Arana i Francàs, qui tampoc es mostrà gaire decident, i entre Carvallo, Leite i Arana entraren la pilota a la xarxa del Barcelona; valgué el quart gol als brasilers. Amb aquest resultat acabà el primer temps. Hi hagué, abans de finir, un tret de Vantolrà, alt, quan es trobava sol davant del porter; una rematada d. Raich, que no fou gol per miracle, i un cap de Waldemar, que rebotà al pal, quan tothom tenia la sensació de gol. També, en finalitzar el primer temps, Francàs deturà, magníficament, dos trets seguits de Luisinho i Leonidas.

A la segona part, el Barcelona sortí al camp disposat a fer-se amb l'empat. Als catorze minuts, Raich cedí la bala a Morera, i aquest, d'un tret ras, de lluny, aconseguí el tercer gol. El porter visitant tampoc no estigué gaire encertat en la jugada. Després hi hagueren dos trets de Chacho, perillosos, i per fi, als vint-i-vuit minuts, un mesurat cen-

tre de Santos sobre gol, fou empenyut suauement dins la xarxa pel propi Chacho, i aconseguí el definitiu empat.

En els darrers moments pressionaren ambdós equips, per tal de fer-se amb la victòria, i fou anul·lat als brasilers un gol obtingut per Leonidas, en recollir una passada de Patesko, després d'un magnífic avanç, per un off-side molt dubtós.

CICLES I ESPORTS
SANROMÀ
Balmes, 62 :: BARCELONA
BICICLETES ORBEA

ATLETISME

LA PRIMERA JORNADA DELS CAMPIONATS DE CATALUNYA GENERALS

Els millors homes de Catalunya prengueren participació ahir als Campionats de Catalunya d'Atletisme, celebrats a l'Estadi de Montjuïc. Cal remarcar l'actuació del vencedor dels 1,500 metres el qual va batre el rècord de Catalunya d'aquesta prova, temps que pertanyia al corredor Miquel des de l'any 1928. També s'obtingueren belles marques en les tanques (eliminatòries).

10,000 metres marxa (Final)
Julià (Barcelona), 49 m. 19 s. 4/5; Arquer (Ardits), 51 m. 55 s. 2/5; i Castelltort (idem.), 52 m. 57 s.

400 metres tanques (Eliminatòries)
Primera semifinal
Mongrell (Buc.), 1 m. 4 s. 1/5; Roca (Barcelona), i Gil (Badalona).

Segona semifinal
Tugas II (Badalona), 1 m. 2 s. 1/5; Miralles (Barcelona), i Moñux (id.).

Triple salt (Final)
Consegal (Buc.), 13'425 metres; Company (Badalona), 13'20 metres; Altafulla (idem), 12'92 metres; Roca (Barcelona), 12'47 metres; Laclaustra (Buc.), 12'61 metres, i Valls (C. A. M.), 12'38 metres.

100 metres (Semifinals)
Primera semifinal
Arèvalo (Buc.), 11 m. 4/5, i Anselmi (Barcelona).

Segona semifinal
Colomer (Pensament), 11 s. 4/5, i Aracil (Barcelona).

Tercera semifinal
Rodríguez (Junior), 11 s. 4/5, i Deu (Pensament).

100 metres (Final)
Arèvalo (Buc.), 11 s. 1/5; Aracil (Barcelona); Rodríguez (Junior); Anselmi (Barcelona); Colomer (Pensament), i Deu (idem).

Disc (Final)
García Tuñon (Buc.), 35'03 metres; Tugues II (Badalona), Ricart (Junior), Fariñas (Barcelona), Cuguero (Buc.) i Llauro (Gironí).

4 x 100 metres rellevaments (Final)
Barcelona Universitari Club, 3 m. 37 s.; Barcelona, Gironí, Badalona i U. A. Nurmi.

Javelina (Final)
Etter (Barcelona), 50'89 metres; Fernández (idem), Oliver (Gimnàstic), Dalmau (Badalona), Bru (Gimnàstic) i Nauckoff (Barcelona).

110 metres tanques (Semifinals)
Primera semifinal
Roca (Barcelona), 17 s. 3/5; Mongrel (Buc.) i Manzanera (Barcelona).

Segona semifinal
Consegal (Buc.), 17 s. 3/5; Cardús (Terrassa) i Fort (Gimnàstic).

1,500 metres (Final)
Piterrer (Barcelona) 4 m. 9 s. 4/5, rècord de Catalunya; Angel (Buc.), Payret (Barcelona), Monfort (Buc.), Bernabeu (Badalona) i Sitjà (idem).

5,000 metres (Final)
Mur (Barcelona), 16 m. 18 s. 2/5; Borràs (Aire Lliure), Marimon (Rac.), Farré (Badalona), Mestres (Terrassa) i Granel (Natura).

400 metres (Eliminatòries)

Primera sèrie
Vives (Barcelona), 54 s. 3/ i Martín (Buc.).

Segona sèrie
Colomé (Gironí), 54 s. 2/5, i Ariés (Laietània).

Tercera sèrie
Tugues II (Badalona), 54 s. 1/5, i Camps (Barcelona).

Martell (Prat)
Tugues I (Badalona), 38'92 metres; Tugues II (idem), Salvador (Gironí), Roquet (idem), Ricart (Junior) i Seriol (Badalona).

NATACIÓ

INAUGURACIÓ DE L'AIGUA DOLÇA A LA PISCINA DEL C. N. BARCELONA

Ahir, al matí, se celebrà, a la piscina del C. N. Barcelona, la inauguració de la piscina d'aigua dolça, solemnitat que coincidia amb el lliurament d'una ensenya d'or als catorze socis que porten vint-i-cinc anys de permanència al Club.

Se celebraren diverses proves, en les quals prengueren participació molt de socis.

ELS CAMPIONATS DE CATALUNYA DE SALTS DE TRAMPOLI I PALANCA

A la piscina de Montjuïc, conjuntament amb el festival C. E. Mediterrani quart any clubs modestos es va disputar, ahir, a la tarda, el Trofeu President de la República i els primers Campionats de Catalunya d'aquesta temporada en els salts de trampoli i palanca.

Una gernació presencià les diferents proves, que va encoratjar tots els participants per un igual.

100 metres espatlla
Olmo (Barceloneta), 1 m. 31 s.; Val (Catalunya), 1 m. 31 s. 1-100; Bosch (FAET).

100 metres braça
Blanes (FAET), 1 m. 27 s. 4-10; L. Muñoz (Mediterrani), 1 m. 29 s.; Rodó (Barceloneta).

100 metres lliures
Domingo (Catalunya), 1 m. 13 s.; Olmos (Barceloneta), 1 m. 13 s. 4-10; Salvo (FAET).

Rellevaments 3 x 50 metres, estil
Barceloneta, 1 m. 48 s. 8-10; FAET, 1 m. 52 s. 2-10; Catalunya, 5 x 50 metres rellevaments, lliures FAET, 2 m. 45 s. 6-10; Barceloneta, 2 m. 46 s. 8-10; Catalunya.

Campionats de Catalunya de salt de trampoli (Infantil)
Palacín (Catalunya), 88'3 punts.

Cabrejas (Barcelona), 88'1 punts. (Femenins)
Mercè Homdedeu (Barcelona), 146'5 punts.

(Segona categoria, homes)
Herbolhei (Barcelona), 175' punts. Muntané (Mediterrani), 172' punts.

Campionats de Catalunya de palanca (Infantil)
Palacín (Catalunya), 55'3 punts.

Water-polo
Dues seleccions dels nedadors dels clubs participants han jugat un partit de water-polo, el qual ha donat el resultat d'empat a 3 gols, després d'una lluita aferrissada pels dos bàndols.

CICLISME

LA VOLTA A CASTELLÓ

Castelló, R. — S'ha efectuat la segona etapa de la volta a Castelló, 110 quilòmetres; passaren els corredors per Vila-real, Nules, Sitges, Sagunt, Vila-real, Castelló i Benicarló. Prengueren la sortida catorze corredors. El cotxe de la casa Orbea sofrí un accident.

Vencé Escuriel; 2, Chafen; 3, Esteve; 4, Aveñol; 5, Salom.

El corredor valencià Capella és desqualificat.

El vencedor guanyà un premi de 500 ptes.

FERRAN TRUEBA TRIOMFA TAMBÉ A SANTANDER

Santander, R. — A Ramales de la Victòria s'ha celebrat la cinquena cursa ciclista anomenada «la son». El seu recorregut, molt accidentat, és d'uns 53 quilòmetres.

Vencé Ferran Trueba, que guanyà els bascos i els muntanyesos; invertí 1 h. 5 m. 7 s.

Waters Cardona. Vergara, 1

BOXA

DIMECRES AL NOU MÓN

El proper dimecres, al Nou Món, es celebrarà una interessant vetllada, la qual estarà basada en la reparició, a Barcelona, d'Hilari Martínez, acavat a Manuel Fernández, madrileny.

En el semifons veurem al popular Santandreu, qui va comptant les seves actuacions per victòries, i que tan brillantment va batre a Sans, acarat a l'argentí David Cuesta, de la qual categoria donarem immillorables referències.

L'italià Gori serà acarat a Tuset, i Miró, campió d'Aragó del pes lleuger, a l'esperimentat Ferrándiz.

REM

CAMPIONAT DE CATALUNYA DE IOLS I CANOÉ

Tarragona, R. — Aquesta tarda han estat celebrats els campionats de Catalunya de iols i canoé, organitzats pel Club local. Totes les proves s'han corregut sobre la distància de 2,000 metres en tres viratges. Hi ha assistit molt de públic. L'organització, a càrrec del Club Nàutic de Tarragona, ha estat perfecta.

Els resultats tècnics obtinguts són els següents:

Regata de iols a 4 remers i timoner, categoria de debutants inter-clubs.

1. Club Nàutic de Tarragona, en 9 m. 17 s. i 2/5.
2. Club de Rem de Barcelona.
3. Club Marítim.
4. Club de Mar.

Regata de iols a dos remers i timoner, campionat de Catalunya.

1. Club de Mar, de Barcelona, en 10 m. 36 s. i 3/5. Tripulació, Aragones i Torres. Timoner, Michel.
2. Club Nàutic de Tarragona, en 10 m. i 41 s. Tripulació, Marca i Bec. Timoner, Razi.

Tercera Regata, Campionat de Catalunya de iols a 4 remers i timoner.

1. Club de Rem, de Barcelona, en 8 m. 51 s. i 4/5. Tripulació, Vives, Palau, Cardona i Bruguera. Timoner, Carbonell.
2. Club Marítim de Barcelona, en 8 m. 53 s. i 2/5. Tripulació, Marc, Boix, Olivella i Pomé. Timoner, Omefna.
3. Club Nàutic de Tarragona, en 9 m. 8 s. i 4/5. Tripulació, Martínez, Fort, Prat i Illarramendi. Timoner, Andreu.
4. Club de Mar.

Regates de canoé

El campionat no s'ha fet per forfait del Club de Rem de Barcelona. Ha guanyat el Club Nàutic de Barcelona.

El Trofeu Pic i Pon, que ha d'ésser adjudicat al vencedor de dos anys seguits o tres alternats, ha estat adjudicat aquest any al Nàutic.

AUTOMOBILISME

CHIRON, VENCEDOR DEL GRAN PREMI DE L'AUTOMÒBIL DE FRANÇA

Montlhery, R. — El francès Chiron, sobre «Alfa Romeo», ha guanyat el Gran Premi de l'Automòbil de França. Ha cobert els 500 quilòmetres del recorregut en 5 hores 39 minuts i segon i 6/10, o sigui a una velocitat mitjana horària de 136'881 km. — Fabra.

CICLISME

PREMI CICLISTA DE VELOCITAT

París, R. — El Gran Premi Ciclista de velocitat, de París, per a amateurs, ha estat guanyat per l'alemany Merkenus, davant de l'holandès Linden i del francès Lente.

El Gran Premi Ciclista de velocitat, per a professionals, ha estat guanyat per l'alemany Richter, davant del francès Gerardin. — Fabra.

HIPIQUES

EL GRAN PREMI DEL PRESIDENT DE LA REPÚBLICA

París, R. — Amb gran concurrència s'ha corregut avui, a l'Hipòdrom, el Gran Premi del President de la República, que ha estat guanyat pel cavall Asuero. — Fabra.

Vidres - Miralls - Marcs

Josep M.ª Terrés Camaló, S. en C. Auziàs-March, 3. Telèfon 18155 Col·locació de vidres: Preus econòmics

AUTOMOBILISME

UN GEST MAGNÍFIC DE GENERAL MOTORS

Els elements directius de General Motors, han tingut una magnífica gesta.

Ben poques vegades s'haurà organitzat una propaganda, amb un fi tan enlairat i humanitari, com és el d'afavorir al nostre Hospital Clínic i les Sales d'Asil, tan necessitades d'ajut.

I pel públic no hi ha dubte que té un enorme interès el Concurs organitzat per General Motors, per quant el premi del mateix és, res menys, que un magnífic «Chevrolet Sis-lleuger», el qual cotxe, quines magnífiques hems lloat ja en diverses ocasions des d'aquestes columnes i que no repetim perquè són de tothom prou conegudes.

Explicarem, ara, quelcom del susdit concurs. A l'Exposició permanent de General Motors (Diagonal-Aribau) hi ha exposat un «Chevrolet Sis-lleuger» que des del dia 21 de juny fins al 5 del que veniu, d'11 a 1 i de 5 a 7, és posat en marxa. El seu compta quilòmetres va marcan la distància recorreguda.

Es tracta — mitjançant el pagament d'una pesseta, que va destinada al fi benèfic, que s'ha fet esment — d'endevenar quina serà la distància total recorreguda el vinent dia 5 en què acaba el concurs.

Al guanyador del concurs, li serà lliurat el magnífic «Chevrolet Sis-lleuger».

El premi i la finalitat d'aquest concurs mereixen, doncs, que tot Barcelona hi prengui part, contribuint a l'obra benèfica i ensems aspirant a ésser propietari d'un excel·lent cotxe.

«EL SEGURO MEDICO»
Passeig de Gràcia, 117. Tel. 74495

CINEMA I TEATRE

KOLISEUM
TELEFONO 18466

AVUI, ESTRENA DE

UN PAR DE TIOS

Un Film Paramount
DONDE HALLARA

LA SIMPATIA INRESISTIBLE DE BABY LE ROY

LAGRACIA INSUPERABLE DE W.C-FIELDS

Y EL ARTE MARAVILLOSO DE ALISON SKIPWORTH

EL FILM DE BON HUMOR HORA I MITJA DE RIALLES SENSE DESCANS

Sense reestrenes fins l'octubre. I a més la deliciosa comèdia Colúmbia de C. I. F. E. S. A.

LUCHA DE SEXOS

amb GENE RAYMOND i FAY WRAY

INTERPRETS PRINCIPALS DE «UN PAR DE TIOS»

W. C. FIELDS. — Treballà en els varietés durant moltíssims anys, i després passà als Follies de Florenz Ziegfeld, on va estar nou anys sota contracte. També figurà en el *Escàndols* de George White. El seu naixement va tenir lloc a Filadèlfia, i el seu debut cinematogràfic s'efectuà l'any 1925 sota la direcció de D. W. Griffith en *Sally of the Sawdust*. Des d'aleshores va alternar el cinema amb el teatre, fins que l'any 1931 signà un contracte a llarg termini amb la Paramount. El seu triomf personalíssim en *Si yo tuviera un millón*, li valgué pujar a la categoria de co-estrella que ara detenta amb tanta dignitat. Té el cabell ros, els ulls blaus. És baix i gros.

ALISON SKIPWORTH. — És una de les transfuges de les taules que han triomfat d'una manera rotunda al llenc. El seu debut cinematogràfic es va efectuar en un dels papers principals de *39 East*, que havia interpretat a les taules amb un gran èxit. *Alias la Condessa*, *Noche tras noche* i *Un par de tios* són les seves pel·lícules més recents. En aquesta darrera fou elevada a la categoria de co-estrella, junt al genial còmic W. C. Fields. Alison Skipworth no és jove ni maca, però té tanta personalitat i gràcia,

PRINCIPAL PALACE

Palau de l'espectacle
Companyia de revistes de Margarida Carbajal. — Avui, dilluns, tarda, a les 5, la revista del mestre Padilla: Con el pelo suelto. — Nit, a les 10, la revista de creixent èxit: Las mujeres del Zodiaco, per Margarida Carbajal, Carles Garriga, Francesc Gallego. 10 bellíssimes típiques. 40 Palace girls. — Demà, dimarts, tarda: Con el pelo suelto, i nit: Las mujeres del Zodiaco, la revista de Pany. — Es despatxa als centres de localitats.

que difícilment pot triomfar una bellesa quan es troba al seu costat.

BABY LE ROY. — El seu naixement tingué lloc fa aproximadament dos anys, a la formosa ciutat de Los Angeles. És orfe de pare, però la seva mare procura voltar-lo de totes les atencions i manyagues per tal de suplir aquesta manca, en el possible. Maurice Chevalier fou el seu «descobridor», puix que va ésser en una pel·lícula seva, *El soltero inocente*, on Baby Le Roy va fer el seu debut cinematogràfic. Va triomfar en tota la línia. Des d'aleshores ençà ha figurat en diversos films importants: *Alicia en el país de las hadas*, *Sinfonías del corazón* i *Secuestro sensacional*, amb Dorothea Wieck, ultra figurar, en lloc primeríssim en *Un par de tios*, que la Paramount estrena dilluns al Coliseum.

EL QUE DIU DARRYL F. ZANUCK, DIRECTOR DE LA 20TH. CENTURY

Darryl F. Zanuck ha estat, de pas, a Nova York.

Amb tot i que estigué celebrant innumerables conferències amb autors, agents literaris i teatrals i artistes, preparant el programa de la temporada vinent, i veié les darreres obres de Broadway i féu els preparatius finals del viatge, Zanuck trobà temps, encara, per a assistir a la tertúlia donada a honor seu per Joseph M. Schenck, president del 20th. Century, al mateix temps que de la United Artists, en la qual estigueren presents més de cinquanta membres de la Premsa nacional i estrangera.

Com a productor de *La casa de Rothschild*, *Moulin Rouge* i *El Raval* — Per a esmentar només alguns dels seus recents triomfs —, Zanuck coneix perfectament els ingredients indispensables per a fer pel·lícules i fer-les amb èxit. El trobar el títol adequat — diu ell — és la part essencial del treball d'un productor cinematogràfic.

No existeixen noves emocions que fer sentir al públic — declarà Zanuck al grup de periodistes que el rodejava —. Els palpitants temors i esperances en els drames de Shakespeare o de Sòfocles, són exactament els mateixos, els únics que poden usar-se avui dia en la confecció d'obres teatrals i cinematogràfiques. Per tant, l'única manera de desenrotllar noves històries per al llenc — i el mateix per al teatre o per als llibres — consisteix a teixir-les envoltant un títol nou. Després de tot són molts els brillants escriptors que dominen a la perfecció la tècnica de construir històries dramàtiques. El que més interessa és escollir l'adequat a dramatitzar.

Llegeixo tots els periòdics, tots els periòdics que em vénen a les mans naturalment. Fa un parell d'anys em vaig adonar que el poble nord-americà començava a cansar-se dels contrabandistes de licors i dels gangsters. Fin saquella data havien aparegut en les pel·lícules gairebé sempre com a herois. Eren verament una pesta negra. Per això vaig fer *Scarface*, la primera pel·lícula on es veien els gansters tal com són — la

TEATRE ROMEA

Temporada d'estiu. Butaca de pati, 2 ptes. El teatre més fresc i econòmic. — Avui, dilluns, tarda, a les 5.30, i nit, a les 10.15: Los caballeros, l'obra de la gràcia per tones.

TEATRE POLIORAMA

Avui, dilluns, nit, a les 10.15, debut sensacional del fenomen mundial, Baró von Reinhalt, l'únic posseïdor del sisè sentit, amb la cèlebre mèdium de les il·lusions científiques, Thehma de l'Or. Tres únics dies.

W. C. Fields, Baby Le Roy i Allison Skipworth, el tercet de la deliciosa comèdia Paramount «Un par de tios»

podridura de la societat, gent embrotada, cruel i covarda —. I el film resultà ésser el que el públic volia.

Tenim per exemple, *La casa de Rothschild*. Uns pocs anys enrera hauria estat una ximpleria produir aquesta pel·lícula. Una obra històrica, biogràfica, on gairebé tota l'acció es desenrotlla envoltada de problemes bancaris i altes finances. Totalment impossible! Però quan el Sr. Schenck i fo fundarem la 20th. Century l'estiu passat, *La casa de Rothschild* fou la primera pel·lícula que decidíem produir. Per què? Perquè em donava compte, pels periòdics, que el públic s'interessava cada dia més risprofundament pels assumptes monetaris i de banca, i que la venda de llibres que tocaven aquests temes creixia d'una manera increïble. Aquestes dues indicacions em bastaren per a endevinar el gust del públic.

Tal vegada algú estranyarà que no fes una pel·lícula d'ambient modern, com un dels nostres actuals financers. No ho vaig fer per dues raons, ambdues poderoses, al meu entendre. Primer, perquè la història panoràmica de la família Rothschild durant les guerres napoleòniques, es presta admirablement a la cohesió dels dos tòpics. I segon, perquè, encara que sembli paradoxal, ha descobert que la millor manera d'exposar un tema actual és servir-se de material vell. Així s'eviten complicacions i plets. I tothom té el perfecte dret d'establir els paral·lels que vulgui amb l'època actual.

En parlar de les pel·lícules que projecta realitzar a la temporada vinent, Zanuck esmenta solament les tres cintes que acabà poc abans de

deixar Hollywood, les quals, segons va dir, no seran exhibides fins a la dor. Una d'elles és una altra pel·lícula de George Arliss: *El darrer cavaller*. Una altra és *Els amors de Benvenuto Cellini*, protagonitzada per Constanze Bennet i Frederic March. La tercera és una obra altament emotiva, de les que agraden al públic: *Bulldog Drummond es venja*, amb Ronald Colman.

Durant l'any que porta de fundada ha realitzat nou pel·lícules més, a part de les tres abans esmentades. Aquestes són: *El raval*, *Diners sagnants*, *Broadway tal com és*, *Consells als enamorats*, *Una dama galant*, *Moulin Rouge*, *La casa de Rothschild*, *Cercant avaries* i *El seu signe era pecar*.

Zanuck nasqué en un poble el nom del qual és encara més singular que el seu: Wahoo, a l'Estat de Nebraska. D'això fa poc menys de trenta anys. La seva carrera ha estat molt ràpida. Va estar, amb l'exèrcit americà, a França; es dedicà a escriure contes per als «magazines» amb molt escàs èxit; treballà de carregador a San Pedra, el port de Los Angeles; escriví arguments per a «Rin-Tin-Tin», el gos actor; i darrerament, als vint-i-set anys, arribà a ésser director general de producció del Warner Brothers. Ocupà aquest càrrec fins ara fa un any, en què el deixà per tal de fundar la 20th. Century, junt amb Josep M. Schenk.

Ara, després d'un any de completa llibertat d'acció, com a director general de producció de la seva pròpia companyia, se'n va a l'Àfrica Oriental a passar una mesada caçant; després visitarà les sucursals de la United Artists a les capitals europees per tal de comprovar personalment

CINEMA PARIS

Tarda, 4.30. Nit 9.45

Revista. Carol Lombard en *PÉCADOS SIN CAYETA*. Triunfo de *ELISA LANDI* en *TE QUISE AYER*

RESPECTE DE LA DONA MODERNA

Poden ésser massa modernes les noies d'avui dia? És una pregunta que

XILE CINEMA

Passeig de Sant Joan, cantonada Rosselló

Avui, dilluns: Revista; Dibuxos; La ruta de los cielos, per Kathryn Crawford; Simone es así, per Meg. Lemonnier i Henri Garat. — No apta per a senyoretetes. — Dijous: Entre la espada y la pared, en espanyol.

MARICEL-PARK

El parc d'atraccions més important d'Europa

Funciona tots els dies, tarda i nit. — Entrada al Parc, 50 cèntims. — Funicular i entrada, 1 pta. — Tramvies 29, 39, 57 i 60. — Autodmibus línia Sant Andreu-Paralel. — Darrer funicular, a les 2.30.

AVENIDA

AVUI, DILLUNS

Tarda, a les 3.30; Nit, a les 10

El film Paramount

El héroe se rinde

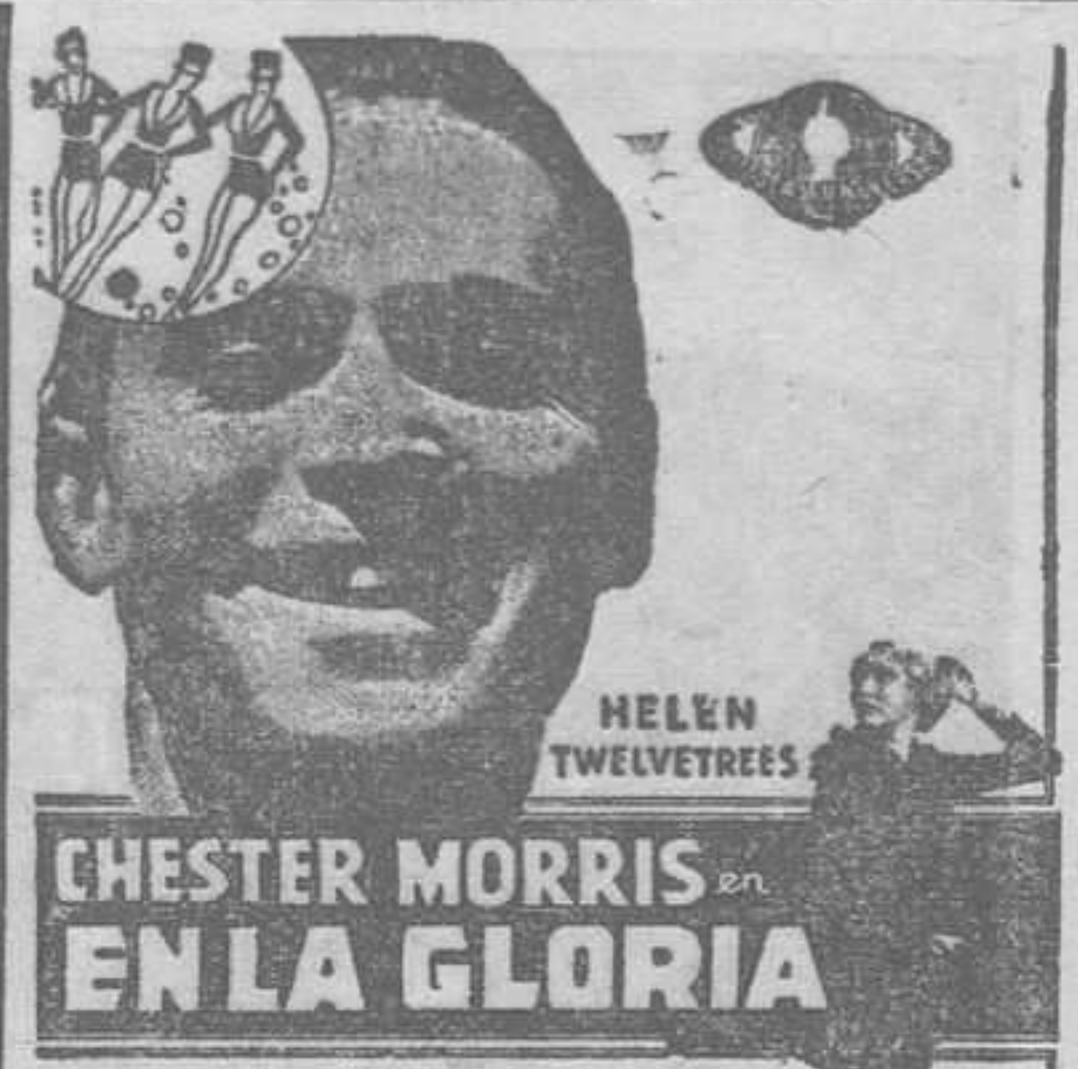
La xistosa comèdia M. G. M. en espanyol

El abuelo de la criatura

per STAN LAUREL i OLIVER HARDY

A més, a la tarde

HOY O NUNCA

CHESTER MORRIS EN LA GLORIA

CAPITOL
AVUI, DUES ESTRENES EMOCIONANTS!

hom planteja constantment i a la qual procura contestar el magnífic film *Ignominia*, que aviat veurem al sumptuós Coliseum.

La crítica americana considera aquesta pel·lícula com un estudi de la dona de post-guerra, meravellosament personificada per Helen Twelvetrees, qui representa una bonica model d'una casa de modes, a la qual el seu ofici posa en contacte amb l'alta societat, on voldria incorporar-se. La seva coneixença amb un milionari, per al qual no és sinó un passatemp, les conseqüències fatals del seu afany de modernitat formen la trama del film veritablement apassionat i d'una actualitat innegable.

PUBLI - CINEMA

Sessió continua. Scient, UNA pesseta. NOTICIARIS, DOCUMENTALS, VIATGES, etc.

UNA AFIRMACIÓ ROTUNDA

En el segle passat, difícilment una dona s'hauria llançat a pronunciar la rotunda afirmació que fa la protagonista del film Paramount *Amo a este hombre*. És indubtable que cada una d'aquelles donetes senzilles i tímides en aparença portava dintre, ni més ni menys que les d'avui, una tirana decidida a fer seu aquell que captivés el seu interès, el seu cor o els sentits. Moltes vegades, l'afirmació alludida es formava en llurs ments, i la voluntat no parava fins convertir en realitat la hipòtesi o el desig. Però aquest mai no s'exterioritzava ni pasava de llavis enfora, encara que estigués de cor endins.

Amo a este hombre és la rotunda afirmació que fa Nancy Carroll tantost coneix Edmund Lowe, puix que ambdós són protagonistes del film que porta la susdita afirmació per títol. I l'estima sense reserves, tal i com ell és, amb tots els seus defectes i àdhuc les seves traïcions.

TEATRE BARCELONA

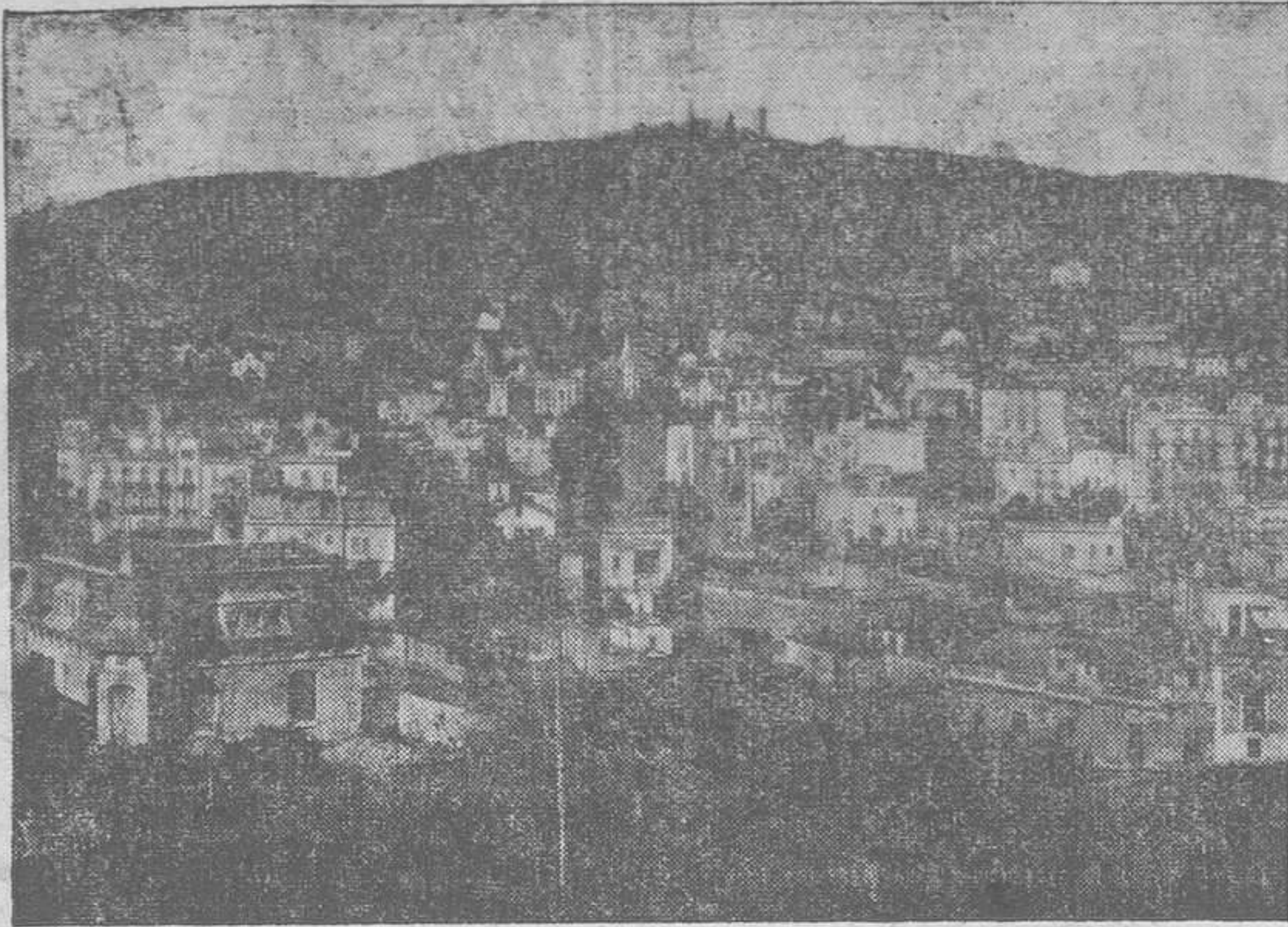
Companyia de comèdia de Carme Díaz. — Avui, dilluns, tarda: Agua de mar. — Nit: La novia de Reverte. — Dimarts, nit, estrena de la comèdia andalusa, de Jordi i Josep de La Cueva: María del Valle. — Important: En aquest teatre funciona, durant les representacions, la novíssima instal·lació de canvi d'aire, amb la qual hom obté una agradable temperatura.

SALONS CINAES

CAPITOL
Avui, dilluns, tarda, a les 4, i nit, a les 10: Hubo que casarlos (5.30 tarda i 10 nit); En la gloria, per Chester Morris (4.05 i 6.40 tarda i 11.15 nit).

BARCELONA, ESTACIO ESTIUENCA

El Tibidabo, a quinze minuts de la capital

Edificis del cim

En aquests dies de xafogor, en aquests diumenges d'estiu, que la gent de la ciutat envaeix les muntanyes veïnes o es mouen, renoueres, en les nostres platges, es posen de relleu les condicions immillorables de Barcelona com a ciutat d'estiu.

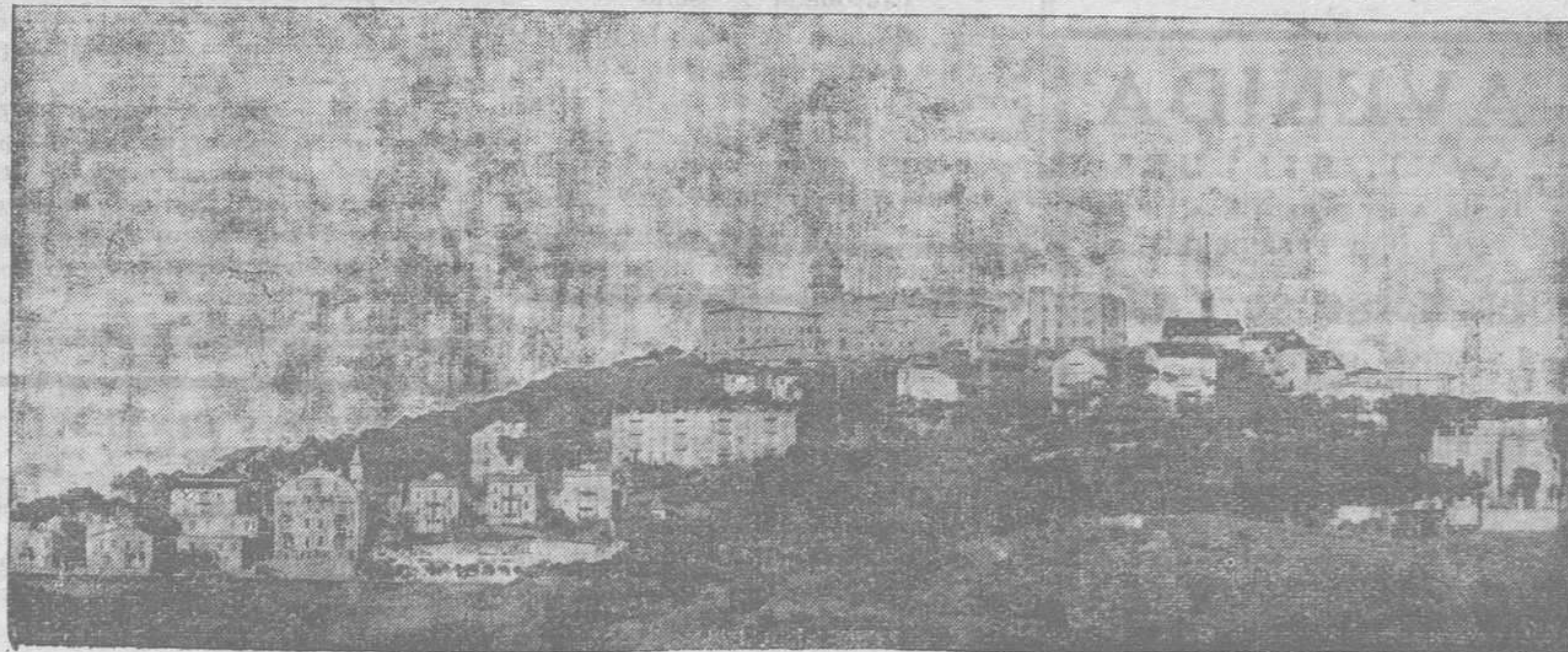
Ningú no posa en dubte que Barcelona és una excel·lent ciutat d'hivern. Una simple comparança amb les principals ciutats europees, demostra la tebior del nostre clima. Però si aquesta mateixa comparació la fem a l'estiu, constatarem també que Barcelona no arriba mai a les elevades temperatures de la majoria de les ciutats europees de menor latitud.

I encara no és aquesta la millor qualitat de Barcelona com a ciutat d'estiu. La caracteritzen millor, encara, els seus magnífics afores, les seves platges del tot avinents, les seves muntanyes denses de pins.

El nostre propòsit és el de fer destacar aquestes condicions de Barcelona, i per això dediquem el nostre article d'avui al Tibidabo, des de l'atalaia del qual hom pot dir, com el poeta que cantà el campanar de Lleida:

«Si tens d'Àliga el cor, pren revolada, que ja ets a mig camí de l'infinit.»

Els barcelonins amb el Tibidabo tenen un lloc d'estiu a quinze minuts de la ciutat. És a dir, que sense abandonar llurs ocupacions habituals poden estiuar. Aquesta és, indubtablement, una de les millors condicions que ofereix el Tibidabo pel que fa referència a la seva relació amb l'estiu, i allò que motiva la importància de la seva colònia estiuenca. Els quinze minuts que separen el Tibidabo i Barcelona, són una realitat. Fan via cap a l'avinguda del Tibidabo, tramvies que surten del centre de la ciutat cada tres minuts. El servei de tramvies al peu del funicular, és prestat també amb força regularitat, especialment durant els mesos d'estiu.

Vista panoràmica

divisa fa que hom pugui veure-hi molt sovint les persones plenament lliurades a la contemplació.

LA COL·LABORACIÓ DEL DOCTOR ANDREU A L'OBRA D'URBANITZACIÓ

L'embelliment del Tibidabo és degut, en gran part, a la iniciativa del doctor Andreu. En vida, aquell senyor, cap tarda no deixava d'anar-hi. Abans ens hem referit a la freqüència amb què moltes persones eren absortes en la contemplació del panorama; doncs bé, una d'aquestes persones era el doctor Andreu. Sentia una tal admiració pel Tibidabo, que volgué que el seu entusiasme fos compartit per tots els barcelonins, i gràcies a ell fou constituïda una societat anònima per a l'embelliment i explotació del Tibidabo. El primer que va fer aquella societat fou la construcció del parc i l'edificació dels hotels-restaurants.

EL PARC DEL TIBIDABO, FOU I CONTINUA ESSENT UN DELS LLOCS MÉS PREFERITS DELS BARCELONINS

El Parc del Tibidabo va tenir un gran èxit entre els barcelonins. Era concorregudíssim diàriament. Tot i que anys enrera l'accés a la muntanya, econòmicament, era d'un cost excessiu. Els diumenges, de sempre, el Parc ha ofert un aspecte magnífic. Durant els anys 1919-20-21, hom calcula que els diumenges era visitat per

El cim

unes cinquanta mil persones; de tal manera, que no s'hi podia donar un pas. Actualment la gentada que s'hi congrega els dissabtes no és tan imponent, amb tot i ésser ben considerable. Aquest retorn de la multitud al Tibidabo, ben visible avui dia, ha estat motivat per la rebaixa de la tarifa de preus del funicular.

ESCENARI POLITIC

El Tibidabo ha servit d'escenari per a gran nombre d'actes polítics. En la història del partit Radical o de la Lliga Regionalista, o en la del Partit Tradicionalista, figuren brillants jornades que han tingut com a marc

el Tibidabo. Darrerament Estat Català l'aprofità per al seu acte d'afirmació contra el feixisme. La foguera més alta que s'aixecà a Catalunya a favor de la Llibertat, fou la del Tibidabo. I allí al peu romangué, mentre era cremada, el President de la Generalitat. Ha estat aquest l'acte polític més important celebrat en aquell lloc.

LA PRIMERA AVIADA DE COLOMS MISSATGERS

La primera aviada de coloms missatgers que va efectuar-se a Barcelona, va tenir lloc al Tibidabo. L'acte desvetllà un gran entusiasme. Va acudir-hi gent de tot Catalunya. Un vell empleat del Tibidabo ens ha dit, fent referència a aquella festa, que a les taquilles del funicular varen recaptar 100.000 ptes. La festa fou honorada per les primeres autoritats, les quals volgueren gaudir de la bellesa de l'espectacle.

ALESHORES DE LA SETMANA TRÀGICA

En els dies de la setmana tràgica era al davant del comanament civil de l'ex-provincia de Barcelona el senyor Angel Ossório i Gallardo. El matí, en què els insurgents es llançaren al carrer, el senyor Ossório es refugià al Tibidabo. Des d'aquest lloc seguí la jornada, i al mateix temps donava les ordres adients per al restabliment de l'ordre públic.

En establir el senyor Ossório i Gallardo el seu quarter general al Tibidabo, quedà demostrada la valor estratègica de la muntanya, car malgrat que les masses insurgents sabien que era allà el representant del Poder públic, no se'ls acudí de pujar-hi, donada la dificultat i el perill que comportava un intent semblant.

ANUNCIOS OFICIALES

BANC HISPANO-COLONIAL

Des del dia 2 de juliol proper, tots els dies laborables, de nou a dos quarts de dotze del matí, es pagaran per aquest Banc els cupons del Deute municipal de l'Interior, venciment del 30 de juny i 1.º de juliol del 1934: sèries A, B i C, de les emissions del 1906; sèrie D, del 1907 i 1910; sèries E i F, del 1912; sèrie B, del 1912, 1913, 1916, 1917, 1918, 1919 i 1920; emissions del 1921 (Desena), 1921, 1925, 1926 (F. C. Sarrià), 1926, 1928 (Port Franc), 1928 (Ampliació F. C. Sarrià), 6 per 100; emissions del 1928, 5 per 100; 1929, 6 per 100, i 1933 (Pressupost extraordinari de Liquidació). Així com també els cupons de les obligacions d'Exposició d'Indústries Elèctriques, emissió del 1922; Sarrià del 1911, i Bons de la Reforma del 1908.

Barcelona, 28 de juny del 1934. — El Director-gerent, **Eduard M.ª Buxaderas.**

BANC HISPANO-COLONIAL

Hom fa avinent als tenidors d'Obligacions del Deute municipal de l'Excel·lentíssim Ajuntament d'aquesta ciutat, que, partir d'avui, dia 2 de juliol, els cupons i amortitzacions corresponents a aquells títols, que fins a la data eren domiciliats a les Caixes del Banc Hispano-Colonial, rambla dels Estudis, n.º 1, seran atesos també, i en les mateixes condicions, en les següents Agències urbanes del Banc:

Creu Coberta, 124 (Sans-Hostafrancs).

Plaça del Palau, 4.

Salmeron, 111 (Gràcia).

Sant Andreu, 146 (Sant Andreu).

Pere IV, 189 (Poble Nou).

Ronda de Sant Antoni, 13.

Mallorca, 547 (Clot).

Ronda de Sant Pere, 32.

Barcelona, 29 de juny del 1934. — El Director gerent, **Eduard M.ª Buxaderas.**

AVIS

Als posseïdors d'apuntacions d'1r pesseta al bitllet número 26,417, del sorteig d'avui. Per haver-se perdut una part d'aquell bitllet resten des d'ara, pel present avis, reduïdes les apuntacions esmentades a 25 cèntims, per la qual cosa els interessats podran passar a recollir la diferència en el lloc on foren adquirides.

EL DOLOR

NO HI PODRÀ RES AMB ELS QUE, PER SÀBIA PREVENCIÓ TINGUIN A CASA UN FLASCÓ DE

CEREBRINO MANDRI

Qui hui dia sofreix el dolor nerviós o reumàtic desapareixent per rebel que sigui el mal de cap, nevralgies (facial, intestinal, costal), ronyons clàssics i les molèsties de la dona.

Preventiu i curatiu de la grip. Mai aeriudic.

ESPECIALITAT NACIONAL QUE REUNIX LES MÉS GARANTIES. Producte per F.ª M.ª, S.ª de I.ª, S.ª de I.ª.